

6/2023

ČASOPIS CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE

advent

Téma: (Ne)věřohodná archeologie

str. 6

Osm miliard důvodů
str. 16

Poučení z tragédie ve Waco
str. 31

~~KNOWHOW~~

UNIJNÍ KONGRES
MLÁDEŽE 2023

Biň vi...

23. – 30. července 2023
DCM Hotel & Selský dvůr Strážovice

ŘEČNÍK: KAMIL MAJER

CENA: 3 700 – 3 950 Kč / 155 – 165 EUR

VÍCE NA IG [MLADEZCASD](#) | [MSSMLADEZ.CZ](#)

[CESKAMLADEZ.CZ](#) | [CASD.SK/KONGRES2023](#)

ZAMYŠLENÍ

4 | **Přídeme skoro**

Daniel Márföldi

TÉMA

6 | **Byla nalezena truhla smlouvy?**

Andrew Snelling

TÉMA

11 | **Ron Wyatt – adventistický Indiana Jones**

Wayne Jackson

ADRA ČR

24 | **Dobrovolnictví u děti se za 20 let proměnilo**

Martina Špinková

KAPLANSKÁ SLUŽBA

26 | **Kaplan ztělesňuje duchovní rozměr školy**

Peter Čík

ATI

28 | **Být kazatelem je velká zodpovědnost**

Marek Harastej

SMYSLUPLNÁ CÍRKEV

34 | **Uzdravující moc Boží lásky**

Jan Majer

Advent – časopis Církve adventistů sedmého dne, číslo 6/2023, vychází v červnu 2023 – 10× ročně, registrační číslo MK ČR 6982, ISSN 3365-53

Vydává – nakladatelství Advent-Orion, spol. s r. o., Roztocká 44/5, 160 00 Praha 6 – Sedlec, <http://www.adventorion.cz>

Šéfredaktor – Vítězslav Chán, chan@adventorion.cz

Jazyková redakce – Eva Bělíčková

Redakční rada – Peter Čík, David Čančík, Lukáš Jureček, Jan Kubík, Jan Libotovský, Daniel Márföldi

Technická redakce – JUPOS, s. r. o., Ostrava

Tisk – tiskárna ARTRON, s. r. o., Boskovice

Objednávky

ČR: +420 603 553 628, expedice@adventorion.cz

SR: +421 (043) 428 26 70, adventorion@adventorion.sk

Příspěvky zasílejte na: redakce@adventorion.cz

Foto na obálce: Oziel Gómez, www.pexels.com

Foto: 11, 18, 34, 35, 36 – www.pexels.com;
12 – Andrew Shiva, www.wikipedia.org; 6, 9, 12, 14, 16–21, 33 – www.wikipedia.org

Biblická archeologie vždy byla důležitou součástí snahy potvrdit věrohodnost Bible. Dodnes nám pomáhá vidět starověký svět mnohem plastičtěji, než by se na první pohled zdál z pouhé četby biblického textu. Díky objevům, jakými jsou pečetidlo královny Jezábel, Kýrův válec či nápis zmiňující Pontia Pilata nalezený v Cesareji, ožívají postavy z Bible jako skuteční lidé se svými příběhy a životními osudy. Stejně tak nalezené nejrůznější předměty denní potřeby, písemné fragmenty či celé budovy („spálený dům“ v Jeruzalémě) nám umožňují udělat si lepší představu o každodenním životě ve starověku. Archeologie je však také vědní obor, který má svá pravidla a pracovní postupy. Metodologie je velmi důležitá, protože nás chrání před snahou vykládat si starověké nálezy po svém – bez ohledu na fakta. Je to pojistka, že člověk nesklouzne k principu, že „účel světlí prostředky“. Chrání nás také před představou, že víra či upřímné přesvědčení je v rozporu s odborností či vědeckým přístupem.

Tématem tohoto čísla je archeologie. Nevěřitelná archeologie. Věnujeme se několika příkladům, kdy „objevitelé“ důležitých artefaktů nezvolili klasické a tradiční postupy. Nepublikovali v renomovaných odborných časopisech ani záměrně nespustili odbornou diskusi o svých nálezech. Můžeme se jen domnívat proč. Ale určitě je to škoda.

Mohlo se jednat o jedny z nejvýznamnějších archeologických nálezů všech dob. Jejich nálezci by se zařadili mezi nejslavnější objevitele lidských dějin. Křesťané by měli nové důkazy o důvěryhodnosti Bible. A mnoha kritikům křesťanské zvěsti by „zvlhnuh prach“. Zdá se, že to všechno dopadlo tak trochu jinak. Ostatně posuďte sami.

— Vítězslav Chán, šéfredaktor

Ověřené pracovní postupy jsou důležité, protože nás chrání před snahou vykládat si starověké nálezy po svém.

Ježiš Kristus: „Prídem skoro!“

Daniel Márföldi, tajomník Slovenského združenia CASD

„Hovorí ten, ktorý svedčí toto: Áno, prídem skoro! Amen. Áno, príď, Pane Ježišu. Milosť nášho Pána Ježiša Krista so všetkými vami. Amen.“

(Zj 22,20.21)

Bolo to ešte za predošlého režimu. Vtedy sme bývali v Nových Zámkoch, deti sme mali malé a ja som dochádzal za prácou autobusom do

Ako sa cítime, keď si pripomíname sľub Ježiša Krista, nášho Spasiteľa: „Áno, prídem skoro?“

nedalekého Palárikova. Ivanka ma občas poprosila, aby som cestou domov nakúpil. V tej dobe existovali obchodíky s názvom ZELOVOC

(určite si to pamätáte), kde sa občas objavili aj banány, pomaranče, mandarínky, či dokonca arašidy. Pri autobusovej stanici bol tiež jeden taký obchodík, ale mal jednu chybičku

krásy. Predavačka niekedy počas pracovnej doby odchádzala a nechávala dychtiacich zákazníkov čakať. Za sklo umiestnila cedulku s nápisom: „Prídem skoro!“

To „skoro“ bolo niekedy aj viac ako polhodina. Viete si predstaviť, ako som pri svojej cholerickej povahe prežíval takéto čakanie? Priznávam, niekedy som to zabalil skôr, ako sa vrátila.

Ako sa my kresťania, čakatelia druhého príchodu Ježiša Krista, cítime, čo prežívame, keď si pripomíname sľub Ježiša Krista, nášho Spasiteľa: „Áno, prídem skoro!“ Ako to je s tým „skoro“?

V kontexte dnešných udalostí nie je zriedkavé počuť modlitby, kde modlitebník vyzýva Pána Ježiša Krista, aby už čím skôr prišiel a ukončil dejiny hriechu, zla, bolesti a utrpenia na zemi. A On stále neprichádza...

Často citujeme biblické texty o tom, že u Pána je tisíc rokov ako jeden deň, čo je pravda, ale faktom je, že mnohokrát potrebujeme počuť viac ako iba túto informáciu. Ako si teda zachovať stálu istotu a nadšenie z radostného očakávania?

Potrebujeme sa na to pozrieť z dvoch strán:

- 1) Objektívne, raz, vtedy a potom Ježiš Kristus príde a ukončí dejiny tohto sveta. To, či ma vzkriesi z mŕtvych alebo ma živého premení, je na ňom a nemusím to riešiť. Naozaj tu platí, že u Neho čas nehrá rolu a jeden deň je ako tisíc rokov.
- 2) Subjektívne, už dnes, tu a teraz môžem Jeho príchod prežívať vo svojom vnútri. V Zj 2,20 čítame: *„Hľa, stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem jest s ním a on so mnou.“*

O tom to celé je! To je to podstatné! Pokiaľ už dnes otváram svoje vnútro a stolujem s Ježišom, potom už dnes prežívam atmosféru Jeho kráľovstva. To je to tzv. „už a ešte nie!“ Navonok, objektívne ešte nie som v Jeho kráľovstve, ale vnútorne, subjektívne sa tam už nachádzam!

Pri Jeho príchode sa to, čo prežívam vo svojom vnútri, stane objektívnou realitou! Áno, to je evanjelium, to je radostná správa, ktorá nám hovorí, že už dnes môžem byť prítomný v Jeho kráľovstve vo svojom hlbokom vnútri.

To je to, k čomu ma Ježiš volá. Takto sa to Jeho „skoro“ a „už“ nezdá byť také vzdialené a hmlisté. Stolovanie s Ježišom sa môže udiť naozaj „skoro“, teda už dnes. Je na mne, či Jeho ponuku prijmem alebo nie...

Čo teda urobíme dnes, keď nám Ježiš klope na naše srdcia? Rozhodol som sa, že Mu otváram.

A čo ty? Ako sa rozhodneš? Prijmeš Jeho ponuku?

Už dnes, tu a teraz môžem Jeho príchod prežívať vo svojom vnútri.

STUDIJNÍ BIBLICKÝ TÝDEN EZECHIEL

13. 8. – 18. 8. 2023

Adventistický teologický institut Vás zve ke studiu biblickej knihy Ezechiel. Knihy plné dynamiky, zvrátú a překvapení. Zveme vás k poselství proroka, který viděl zlo, poznal Boží milost a spatřil naplnění budoucí naděje.

Letním týdenním studiem nás provede **Jiří Moskala**, děkan Teologického semináře Andrews University a profesor starozákonní teologie a exegeze.

KDY A KDE

13. – 18. 8. 2023 | Sázava

CENA

dotovaná cena 3 000 Kč

(Přihlášení nejpozději do 10. 7. 2023)

KONTAKT

Lenka Stehlik
E: ati@casd.cz
T: 737 200 022

PŘIHLAŠOVÁNÍ

od 1. 3. 2023 do 10. 7. 2023

více informací na:
ATI.CASD.CZ

Byla nalezena truhla smlouvy?

Andrew Snelling,
převzato z časopisu Creation 21 (2):10-14, březen 1999

**A Noemova archa?
Faraonova utopená armáda?
A co rajská zahrada?
Dobrodruzi v průběhu dějin
předkládali velkolepá tvrzení
o objevení nejrůznějších
biblických míst nebo
„svatých“ relikvií.**

Svatý grál, bájně doly krále Šalomouna a v nedávné době Noemova archa, truhla smlouvy a mnoho dalších se objevily v báječných příbězích o dobrodružství a objevech.

Adolf Hitler údajně vlastnil „svaté kopí“, oštěp, kterým setník probodl Kristův bok. Byla to jen jedna z mnoha relikvií, které Hitler získal (nebo hledal), aby uspokojil svou posedlost okultismem. Zajímavé je, že několik takových „pravých“ kopí vlastní různí sběratelé po celém světě.

Není divu, že kalich, který Kristus použil při své poslední večeři a jemuž se přezdívá „svatý grál“, je také současně v držení několika lidí na různých

místech. Byl o něm dokonce natočen film: Indiana Jones a poslední křížová výprava.

Dále jsou zde kusy dřeva „ze skutečného Kristova kříže“. Ve čtvrtém století vykonala Helena, matka římského císaře Konstantina, pouť do Svaté země. „Podle legendy tam s rychlostí a jistotou, která může v moderním archeologovi vzbudit jen údiv, objevila pravý

Maketa
truhly
smlouvy

(ne)věrohodná archeologie

kříž, kopí, trnovou korunu a pod Afroditiním chrámem identifikovala Kristův hrob.¹

Tento kříž se stal poutním předmětem, z něhož se odřezávaly kousky jako symbol pro toho, kdo přinesl štědrou oběť. Teolog Jan Kalvín (1509–1564) napsal, že v jeho době už bylo v okolí tolik částí „pravého kříže“, že „zatímco původní kříž mohl nést jeden člověk, bylo by zapotřebí tři set mužů, aby unesli váhu jeho existujících fragmentů“².

Podobné „úžasné objevy“ se vyskytují i dnes. Někdy jsou založeny na neznalosti (nebo odmítání) Písma. Nedávno se například v dokumentu Time-Life tvrdilo, že bylo nalezeno místo rajske zahrady.³

V případě jiných nedávných „objevů“ jsou však údajní Indiana Jonesové velmi dobře obeznámeni s Bibli. Snad nejznámější jsou tvrzení Rona Wyatta z Tennessee, která silně propaguje také Jonathan Gray z Austrálie.

Wyattova a Grayova tvrzení jsou skutečně ohromující. Avšak renomévaní archeologové důvěřující Bibli a další odborníci, kteří jsou ochotni a schopni poskytnout objektivní posouzení, nikdy nemohli prověřit tvrzení o údajných nálezích. Většinou se najde věrohodně znějící důvod, proč to není možné nebo proč na další nezávislé zkoumání není vhodná doba. Údajný nález truhly smlouvy je spojen

s tvrzeními o nadpřirozeném zásahu, záhadně se mlžícími nebo mizejícími fotografiemi a vládním utajováním ve stylu „mužů v černém“.

Jsou tato tvrzení pravdivá? Pokud ano, pak by takový ohromující seznam znamenal, že Ronu Wyattovi téměř stejně zázračně pomáhal Bůh, podobně jako Mojžíšovi.⁴ Pokud však

pečlivé prozkoumání jen jednoho či dvou z těchto tvrzení ukáže, že jsou nepravdivá, smyšlená nebo podvodná, možnost „božského vedení“ se vypaří a je jasné, že křesťané jsou obětí klamu.

Místo, kde se údajně nachází archa

Již v roce 1992 bylo v tomto časopise Wyattovo tvrzení o nálezích Noemovy archy předmětem důkladného zkoumání.⁵ Třináctistránková zpráva popisovala, jak bylo toto tvrzení prověřeno, dokonce například byli obvoláni pracovníci laboratoře, kteří prováděli analýzy. „Byli bychom rádi, kdyby se skutečně jednalo o Noemovu archu, ale zjistili jsme, že téměř všechna kon-

Jsou tato tvrzení pravdivá? Pokud ano, jednalo by se o ohromující seznam archeologických objevů.

1 National Geographic, 164 (6):723, prosinec 1983.

2 Jan Kalvín, Kniha dnů, svazek 1, s. 587.

3 Time-Life Video and Television Production, Ztracené civilizace: Mesopotamia, Return to Eden (Návrat do ráje), 1995.

4 Například Wyatt vypráví, že v reakci na jeho modlitbu zemětřesení otevřelo a poté plynule uzavřelo místo údajné Noemovy archy, aby se mohl podívat na její „zkamenělá dřeva“. Tvrdil také, že má božský dar rozluštit různé starověké spisy bez jakékoli průpravy.

5 A. Snelling, Amazing „Ark“ exposé, Creation 14(4):26–38, 1992.

krétní tvrzení jsou nepravdivá a/nebo zavádějící.“

Výsledky podrobných analýz této lokality, včetně mapování, magnetometrických průzkumů⁶, odběrů vzorků z vrtných jader a dalších, umožňují každému geologovi s jistotou stanovit přesnou povahu tohoto geologického objektu.⁷

„Objevitelé“ mezitím vypracovali odpověď, která vyvracela námitky

kritiků. Jako oporu uvádějí známého kreacionistického vědce Dr. Johna Baumgardnera, který však ve skutečnosti došel k názoru, že tento „nález“ je pouhým geologickým útvarem (ne archou). Odvolávají se také na zesnulého

námořního inženýra Davida Fasolda. Fasold, který opakovaně odmítal biblickou autoritu, si sice původně myslel, že se jedná o loď, ale ke konci svého života se stal spoluautorem článku

v geologickém časopise, v němž podpořil přírodní původ celého útvaru.⁸

Když byl Wyatt dotázán na Baumgardnerovo prohlášení, řekl, že bylo učiněno ze strachu, aby nepřišel o práci. Přesto byl Baumgardner ve svém zaměstnání a ve své komunitě po léta znám jako „plnohodnotný“ kreacionista a bez problémů souhlasil s tím, abychom s ním v roce 1997 publikovali rozhovor. Tehdy nám řekl, že Wyattova tvrzení o něm samém jsou stejně „falešná“ jako Wyattova tvrzení o „místě, kde se nachází archa“⁹.

Sodoma a Gomora?

Creation Ministries International se neúčastnila ověřování žádného z Wyattových dalších tvrzení, ale člověk, který byl s ním na jeho nalezištích „Sodomy a Gomory“,¹⁰ nám poslal vzorky, které odtamtud měl, kusy údajného popela z několika „staveb“ a sirné koule.¹¹ Fotografie ukazují stavby v „Sodomě a Gomoře“ spolu s nálepkami, které na ně Wyatt umístil. Prostá vizuální kontrola takových fotografií (a sledování videí, která tito „objevitelé“ zveřejnili) silně naznačuje, že tyto „ruiny budov“ jsou měkké sedimentární struktury, které děšť a vítr vytvaroval do různých struktur.

Mírně řečeno, tvrzení, že by se takové struktury vytvořily ze spálených

Kdykoli jsme měli možnost objektivně posoudit některé z Wyattových archeologických tvrzení, objevil se stále stejný vzorec nakládání s fakty.

6 Šlo o ověření tvrzení pomocí podrobných měření přítomnosti kovů – jde o mimořádně citlivý přístroj.

7 Útvar je dokonce protnut zjevnou vrstvou fosilního (potopou usazeného) vápence; to samo o sobě vylučuje jakoukoli možnost, že by šlo o to, co tvrdí Wyatt a spol. Zdá se, že Wyattova tvrzení uvedla některé upřímné křesťany v omyl a ti je opakují.

8 D. F. Fasold, „Bogus ‚Noah’s Ark‘ from Turkey exposed as a common geologic structure“, Journal of Geoscience Education 44:439–444, 1996.

9 Viz rozhovor s Dr. Johnem Baumgardnerem, Creation 19(3):40–43, 1997. Několik dalších kreacionistů a organizací bylo také nenápadně kritizováno poté, co v této věci vyslovili pravdu.

10 Osoba, která vzorky poskytla, byla v té době přesvědčena o pravdivosti Wyattových tvrzení.

11 Ty se přirozeně vyskytují na různých lokalitách.

(ne)věrohodná archeologie

Akabský záliv (vpravo)

budov a pak přežily na volném prostránství po tisíce let, odporuje pochopení základních vědeckých principů (nemluvě o zdravém rozumu).

Přesto jsme vzorky poslali na chemickou analýzu do renomované australské laboratoře.¹² Výsledky zprávy z laboratoře interpretoval doktor geochemie.¹³ Existence sirných koulí není překvapivá – celá oblast je bohatá na přírodní síru. Výsledky z „popela“ neodpovídaly předpokladu, že se jedná o spálenou starověkou stavbu. Místo toho jasně ukazovaly na [evaporitové] ložisko minerálů typu sádrovce. Tento drobný materiál, snadno podléhající erozi, plně vysvětluje vznik viditelných útvarů v této oblasti. Chemické složení rovněž ukazuje na hojný výskyt uhličitánů, které se teplem rozkládají.¹⁴

Faraonovy vozy?

Objevily se také důkazy o údajných kolech vozů z doby vyjití Izraelců z Egypta (které nikdy nebyly zpřístupněny žádnému archeologovi). Existuje video Jonathana Graye, které tato kola údajně ukazuje na dně Rudého moře.

V jedné části Jonathan Gray tvrdí, že „mapa britského námořnictva“, kterou drží v ruce, ukazuje „písečný přechod (most)“ s velkou hloubkou na obou stranách.

Hydrografický úřad britského ministerstva obrany je podle mezinárodní dohody orgánem, který mapuje Rudé moře. Bylo jim zasláno video s tvrzeními J. Graye. Jejich odpověď zní takto:

¹² Amdel Laboratories Ltd., Jižní Austrálie.

¹³ Dr. Clyde Webster z Adventist Geoscience Research Institute v USA.

¹⁴ Na tomto principu funguje mnoho suchých práškových hasicích přístrojů. Zahřátý uhličitán uvolňuje CO₂ a dusí oheň.

Grayovu mapu lze na snímcích pozitivně identifikovat jako mapu Spojených států č. 62020.

V rozporu s tvrzením pana Graye „písečný předěl“ nyní není a nikdy nebyl rozpoznatelným útvarem na mapách britského námořnictva. Není viditelný ani na americké mapě, kterou drží pan Gray.

Grayovy poznámky o „velkých hloubkách“ jsou rovněž zavádějící.

Přirozeně osvětlený videozáznam mořského dna nemohl být natočen v blízkosti místa, o němž to Gray tvrdí, protože do takové hloubky neproniká dostatek světla.

Bible neříká, že bychom měli „všemu věřit“, ale spíše že bychom měli „všechno zkoumat“.

Následně Gray zveřejnil druhý dopis z téhož úřadu a tvrdil, že obhajuje jeho tvrzení o „písečném předělu“. Při snaze to ověřit nám napsali,

že jejich poznámky byly „podstatně upraveny“ a na jejich hlavičkovém papíře byly zobrazeny pouze „vybrané části“. Celý dopis, který nám zaslali, „nepotvrzuje existenci ‚písečného předělu‘“.

Stručně řečeno, kdykoli jsme měli možnost objektivně posoudit některé z Wayttových archeologických tvrzení, objevil se stále stejný vzorec nakládání s fakty.

Na závěr

Není pochyb o tom, že skutečný nález některých předmětů by byl vzrušujícím

a zároveň silným svědectvím o pravdivosti biblických záznamů.

Musíme si však dávat pozor, abychom se nestali podobnými středověkým poutníkům, kteří touží po relikviích, jež by doplňovaly (nebo nahrazovaly) uctívání živého Boha. Ježíš Kristus učil, že pokud lidé neposlouchají „Mojžíše a proroky“, pak je nepřesvědčí ani něco tak velkolepého, jako je člověk, který vstal z mrtvých (L 16).

Je jasné, že takováto nevěrohodná tvrzení, o nichž je zde řeč, tu s námi budou vždy. Někteří lidé hledají buď zisk, slávu, naplnění nějakých hlubokých psychologických potřeb nebo jakoukoli kombinaci těchto možností. Tito „objevitelé“ se často budou tvářit naprosto upřímně a říkat všechny „správné křesťanské věci“. Možná že v určitém okamžiku dokonce přesvědčí i sami sebe.

Bible neříká, že bychom měli „všemu věřit“, ale spíše že bychom měli „všechno zkoumat“ (1Te 5,21). Bible také nepodporuje nekriticky důvěřivý přístup k těm, kdo se hlásí ke Kristovu jménu. Spíše varuje před vlky mezi stádem a také učí, že lidské srdce je lstivé a zkažené (Jr 17,9).

Stejně jako i v jiných vědeckých oblastech mimořádné objevy vyžadují mimořádné důkazní břemeno. Existuje již obrovské množství archeologických a jiných objevů, které dokazují pravdivost Bible. V mnoha oborech existují odborníci, kteří Bibli berou vážně a jsou schopni jakýkoliv objev posoudit a ověřit jeho pravost. Vždy rádi zveřejní pravdivé důkazy o skutečných nálezích (v průběhu let jich bylo mnoho), které podporují historicitu Bible.

Ron Wyatt – adventistický „Indiana Jones“

Wayne Jackson (redakčně zkráceno)

Ron Wyatt (1933–1999) byl anesteziologickým asistentem v nemocnici v Madisonu ve státě Tennessee. Když mu bylo 27 let, uviděl v časopise Life obrázek naleziště Durupinar ve východním Turecku. Byl to velký přírodní útvar ve tvaru lodi. Rozšířily se spekulace, že by mohlo jít o pozůstatky Noemovy archy.

Tento obrázek vzbudil Wyattův zájem a byl počátkem dlouhé amatérské kariéry samozvaného archeologa.

Posledních dvaadvacet let svého života podnikal četné cesty na Blízký východ. Tvzení spojená s jeho „objevy“ by přivedla do zapomnění i „objevy“ Indiana Jonese Harrisona Forda.

Přesto se i více než dvě desetiletí po jeho smrti stále objevují jeho nevidané „nálezy“ prostřednictvím webových stránek Wyatt Archaeological Research

a různých dalších skupin, které popularizují jeho údajné objevy.

Ron Wyatt odhalen

Jeho práce však byla důkladně vyvrácena profesionálními archeology a uznávanými biblisty.

Joe Zias, kurátor antropologie a archeologie Izraelského památkového úřadu (Jeruzalém), vydal 8. srpna 1996 následující prohlášení:

„Pan Ron Wyatt není archeolog a ani nikdy neprováděl legálně

Hora Ararat

John
Martin,
Zničení
Sodomy
a Gomory

povolené vykopávky v Izraeli nebo Jeruzalémě. K provádění vykopávek je třeba mít minimálně bakalářský titul z archeologie, který on navzdory svému tvrzení nemá. Registrujeme jeho tvrzení hraničící s absurditou. Nemají žádný vědecký základ a nikdy nebyla publikována v odborném časopise. Spadají do kategorie nesmyslů, které najdeme v bulvárních novinách, jako je National Enquirer, Sun atd. Je s podivem, že jim někdo věří...“ (<http://www.tentmaker.org/WAR/Zias.html>).

Wyatt byl členem Církve adventistů sedmého dne. Jeho údajným nálezům se věnovali také dva adventističtí badatelé z Austrálie – Russell R. a Colin D. Standishovi. Napsali knihu Holy Relics or Revelation (Svaté relikvie nebo zjevení, HRR)

Údajné objevy

Podle výše zmíněné knihy Wyatt objevil nebo identifikoval asi devadesát dva památek nebo míst (HRR, 7–10). Patří mezi ně např:

- ❖ Noemův dům a nápis ohledně potopy na tomto místě,

- ❖ ploty z Noemovy farmy,
- ❖ kotevní kameny z Noemovy archy,
- ❖ vrstvené dřevo z paluby Noemovy archy,
- ❖ Noemův oltář,
- ❖ hrobky s náhrobními kameny Noema a jeho manželky,
- ❖ přesné místo přechodu přes Rudé moře,
- ❖ kola egyptských vozů, které se podílely na pronásledování Izraelců při vyjití z Egypta,
- ❖ kniha Zákona napsaná Mojžíšem na zvířecích kůžích,
- ❖ zlato ze zlatého telete, které nechal vyrobit Áron,
- ❖ truhla smlouvy,
- ❖ desky Desatera příkázání,
- ❖ stůl na chleby předložený ze svatyně,
- ❖ Goliášův meč,
- ❖ Ježíšův hrob a kamenná pečeť hrobu,
- ❖ vzorek Kristovy zaschlé krve, dokazující učení o neposkvrněném početí Marie kvůli „polovičnímu počtu chromozomů“
- ❖ a další.

Kdyby všechna Wyattova tvrzení byla pravdivá, byl by nejslavnějším archeologem v dějinách této vědecké disciplíny!

A přesto neměl u vážených učenců vůbec žádnou vědeckou důvěryhodnost. Byl a je respektován pouze skupinou pomýlených, byt' oddaných následovníků.

Wyattovy vážné problémy

Knihy bratřů Standishů nabízí dva příklady mystifikací, kterých se Ron Wyatt dopustil.

Kosti a kola vozů

Wyatt tvrdil, že objevil přesné místo, kde Izraelci přešli Rudé moře po suché zemi, než se voda vrátila a utopila faraonova vojska. Tvrdil, že prozkoumal dno Akabského zálivu pomocí potápěčského vybavení.

Údajně objevil zbytky vozů v podobě kol, rámu a kostí lidí i koní, roztroušených na velké ploše.

K tomuto tvrzení lze říci následující (HRR, 184 a dále): za prvé, o trase vyjítí z Egypta, jak se popisuje v Ex 14,1 a násl., se stále široce diskutuje. Tři konkrétní místa zmíněná v Mojžíšově záznamu (v. 2) „se ztratila v písku času“ (Bruckner, 2008, 129).

Nikdo nezná přesné místo přechodu moře. Konzervativní badatelé důrazně tvrdí, že Izrael překročil Suezský záliv (Vos, 2003, 104 a násl.), a nikoliv Akabský záliv, jak tvrdil Wyatt.

Za druhé, Wyatt tvrdil, že používal jednoduché rekreační potápěčské vybavení, když tato kola vozů a další pozůstatky objevil v zálivu v hloubce asi 61 metrů.

Běžný potápěčský přístroj je však určen pouze pro hloubku přibližně 38–40 metrů. Nad tuto hloubku je zapotřebí složitější vybavení.

Za třetí, faraonova armáda byla údajně zničena „uprostřed moře“ (viz Ex 14,23). Uprostřed Akabského zálivu je podle měření britské admirality hloubka téměř 800 metrů. Toto vše je v rozporu s Wyattovým „objevem“ v hloubce 60 metrů!

Dále je tu otázka kostí koní i lidí, které Wyatt údajně našel.

Připomeňme si, že ke zničení faraonovy armády muselo dojít asi před 3 500 lety.

Wayettovy objevy porovnejte s následujícími fakty.

Titanic se potopil v roce 1912 a v jeho troskách zahynulo 1 553 lidí. V roce 1985, 73 let po této katastrofě v Atlantiku, bylo potopené plavidlo objeveno a prozkoumáno. Bylo použito speciálně navržené podvodní videozařízení. Kromě toho bylo pořízeno více než 53 000 fotografií.

Zde je překvapivá skutečnost. Nebyly nalezeny pozůstatky ani jediného člověka – ani kůže, ani kosti. Vše bylo zcela rozloženo za pomoci ryb, koryšů a ničivým účinkem slané vody (HRR, 179 a dále).

Po svém rozsáhlém pátrání bratři Standishové prohlásili, že žádná kola vozů ani zbytky lidských či koňských kostí nalezené v Akabském zálivu nebyly nikdy předány vědeckým institucím k dalšímu zkoumání a testování (HRR, 283–284).

Navzdory této skutečnosti se na webových stránkách Wyattova muzea uvádí: „Ron skutečně vyzvedl náboj kola, z něhož vycházely zbytky 8 paprsků.“

Ve skutečnosti tvrdil, že našel kola se 4, 6 a 8 paprsky! Někteří lidé naznačují, že videozáznam, který Wyatt použil, aby ukázal tyto „artefakty“, se zdají být podvodem. Izraelský památkový ústav ho vyzval, aby předměty podrobil datování pomocí metody C14 – pokud opravdu nějaký skutečný vzorek získal (Zias, tamtéž).

Žádná kola vozů ani lidské pozůstatky nebyly předány vědeckým institucím k dalšímu zkoumání.

Kristova krev

Problémy spojené s Wyattovými údajnými objevy jsou obrovské.

Vezměme si například tvrzení, že našel zbytek zaschlé Kristovy krve, která kapala na slitovnici truhly smlouvy, jež se nachází v jeskyni spojené s původním Šalomounovým chrámem v Jeruzalémě.

Jeden z Wyattových obhájců tvrdí, že vzorky byly odebrány a předány do

Nashvillu v Tennessee, kde Wyatt nechal krev analyzovat v nemocniční laboratoři.

Při jiné příležitosti v rozhovoru s Russellem Standishem Wyatt tvrdil, že vzorky byly zkoumány v laboratoři v Jeruzalémě.

Která to byla? Laboratoř v Jeruzalémě nebo v Nashvillu? Také zde panuje rozpor.

Jeho tvrzení
nejsou doposud
vědecky
doložená.

Existují nějaké další vzorky, protože se tvrdilo, že na místě bylo prolito velké množství krve? Kde jsou záznamy o testech? Lze získat další vzorky? Existují vůbec nějaké důkazy o takovém nález? Proč nebyly důkazy nikdy předloženy ke kritickému a vědeckému zkoumání?

Jedním z vysvětlení bylo, že izraelské úřady nechtěly tuto zprávu zveřejnit, protože místo, kde se truhla smlouvy nacházela, bylo velmi blízko jednoho z nejposvátnějších míst islámu a oznámení by mohlo případně urychlit násilný konflikt mezi židovskými fanatiky a muslimy.

Ve stejné době však Wyatt vyprávěl o nález v Evropě, Severní Americe, Austrálii a na Novém Zélandu (HRR, 5, 55, 89), aniž by to izraelská vláda odsoudila nebo mu v tom bránila!

Faktem je, že Joe Zias z Izraelského památkového úřadu se „ke zveřejnění zprávy o Wyattových krévních vzorcích“ vyjádřil (HRR, 90).

Na jiném místě Wyatt tvrdil, že mu anděl zakázal poskytnout podrobnosti o jeho fenomenálním objevu! (HRR, 70, 90, 285). Vyskytly se i další zprávy o zjevení andělů, a dokonce tvrzení, že viděl Krista (HRR, 127 a dále).

Závěr

Žádný rozumně uvažující člověk nepřijme Wyattova tvrzení dříve, než bude pro ně existovat věrohodný důkaz. Naopak, mělo být přirozené, že Ron Wyatt by poskytl konkrétní důkazy pro pozorování a testování svých uvedených tvrzení. To však nikdy neučinil. Jeho tvrzení jsou doposud vědecky nedoložená.

„Objevy“ Rona Wyatta jsou nevěrohodné

Vyjádření Biblického badatelského institutu GK CASD

V nedávné době opět častěji publikovaná prohlášení adventisty Rona Wyatta (1933–1999) o jeho údajných archeologických objevech na Blízkém východě inspirovaných Bibli jsou podle Biblického badatelského institutu (BRI) GK CASD nedůvěryhodná a nemají archeologickou hodnotu. „Nestojí nutně na faktech. Každý z jeho projektů je třeba posuzovat individuálně,“ uvádí o jeho výzkumných aktivitách a závěrech doktor William Shea, spolupracovník Biblického badatelského institutu v oblasti archeologie.

Ron Wyatt oznamoval, že ve východním Turecku objevil zbytky prehistorické archy Noemovy, v blízkosti Jeruzaléma úkryt truhly smlouvy z jeruzalémského chrámu, na dně Akabského zálivu kola starověkých vojenských vozů jako stopy po egyptském pronásledování Izraelců procházejících mořem pod vedením Mojžíše, určil horu Jebel el Lawz v Saúdské Arábii jako horu vydání Božího Desatera, místa poblíž úpatí Masady na západním břehu Mrtvého moře identifikoval jako Bohem vyvrácená města Sodomy a Gomoru a podobně.

Údajný objev archy Noemovy spolehlivě vyvrátily chemické analýzy, které na vzorcích z místa nenašly žádné stopy po organickém původu

údajně zkamenělé dřevěné konstrukce. Potvrdily naopak, že náhodný útvar podobný lodi je sopečného původu a vznikl z rozžhavené horniny. Pokud jde o úkryt truhly smlouvy u Jeruzaléma, „Ron na místě opakovaně kopal s různými skupinami, ale nikdy nepřišel s ničím významným,“ konstatuje William Shea. Z údajné hory vydání Desatera podle Shey neexistuje „žádný jasný důkaz, že zde Izraelci byli“. Stejně bez jakýchkoli důkazů je údajné místo Sodomy a Gomory.

„Navíc na základě zeměpisných ukazatelů, které se nalézají v biblických příbězích o Abrahamovi, západní břeh Mrtvého moře není vhodné místo pro tuto město. Kromě toho vynikající kandidáti pro umístění těchto pěti měst na planině se nacházejí na východním břehu Mrtvého moře, počínaje Bab edh-Dhra na Lisanském poloostrově a dalšími čtyřmi městy, která se táhnou směrem na jih. Všechny archeologické nálezy, lokality, zeměpisné údaje atd. dokonale začleňují těchto pět měst do biblického příběhu o Sodomě a Gomore. Ron učinil tu chybu, že nechal v úvahu práci, kterou v terénu prováděli profesionální archeologové, a nevtáhl jejich objevy na biblické příběhy, kterých se týkají,“ píše William Shea.

— Vyšlo 1. 6. 2012 na www.casd.cz.

Osm miliard důvodů

Garry Krause, vedoucí oddělení adventistické misie na GK

Dne 15. listopadu 2022 se někde na planetě Zemi ozval pláč novorozence, který oznámil, že světová populace dosáhla 8 miliard. Při současném vývoji světové populace je pravděpodobné, že se dítě narodilo někde v Africe. Odborníci tvrdí, že do roku 2050 dojde k největšímu nárůstu populace v pouhých osmi zemích: Demokratická republika Kongo, Egypt, Etiopie, Tanzanie, Indie, Nigérie, Pákistán a Filipíny.

Údaje o počtu obyvatel mohou být zarážející. Vezměme si například ostrov Jáva. Tento relativně malý indonéský ostrov má 148 milionů obyvatel. To je více obyvatel, než žije ve většině zemí světa, včetně Ruska, Kanady, všech zemí Evropy a všech zemí afrického kontinentu kromě Nigérie.

Uvedme například Uttarpradéš, což je jen jeden z 28 indických států. Většina z nás ho zná jako místo, kde se nachází Tádž Mahal. Kdyby ale byl Uttarpradéš státem, byl by pátým nejlidnatějším na světě.

Síla měst

Podle sociologů se v roce 2009 navždy změnilo demografické těžiště světa. Poprvé v historii žila většina lidí ve městech. Do roku 2050 v nich budou žít dvě třetiny lidí.

Města pokrývají pouze 3 % zemského povrchu. Jejich moc a vliv však světu dominuje. Vezměme si například americkou **severovýchodní megalopolis**, která se rozkládá od Bostonu až po Washington. Geograficky je to relativně malá oblast, ale podívejme se na její vliv ve čtyřech oblastech:

Vzdělání: Je to centrum vzdělanosti, kde se nacházejí stovky vysokých škol a univerzit, včetně mnoha škol Ivy League, jakými jsou Harvard, Yale a Princeton. To je důležité, protože to, co se dnes učí v univerzitních učebnách, určuje budoucí program společnosti a života lidí.

Ekonomika: Má největší ekonomický výkon ze všech megalopolí na světě. Sídli zde velké finanční společnosti, včetně třetiny globálních společností z žebříčku Fortune 500.

Informace a zábava: Sídli zde hlavní americké televizní stanice a některé z nevlivnějších mediálních konglomerátů a novin na světě.

Politika: Je domovem takových politických velmocí, jakými jsou Bílý dům, Kapitol a Organizace spojených národů. Rozhodnutí několika málo lidí zde ovlivňují životy miliard lidí na celém světě.

Velký vliv mají také kalifornská městská centra zábavy a médií:

Hollywood: Na několika čtverečních mílech v Los Angeles se nacházejí filmová studia Universal, Walt Disney, Warner Brothers, Paramount Pictures a další. Televizní pořady a filmy produkováné v této malé městské oblasti jsou sledovány po celém světě, od obrovských asijských měst až po malé africké vesnice.

Silicon Valley: Několik set kilometrů severně od Hollywoodu se poblíž města San Francisco nachází Silicon Valley. V tomto malém městském prostoru sídlí obří technologické společnosti

a společnosti působící v oblasti sociálních médií, jako jsou Twitter, YouTube, Instagram, Facebook, WhatsApp, Alphabet a Apple. Dokážete si představit, jaká moc a vliv z tohoto malého městského prostoru vyzařuje? Kdyby byl samotný Facebook zemí, byl by nejlidnatější zemí světa.

Současné misijní trendy

Na tomto demografickém pozadí můžeme vidět pět klíčových misiologických trendů:

Podnikání jako misie: Stále více se uznává nevyužitý potenciál městských společenských center, „výrobců stanů“ (lidé, kteří využívají své řemeslo či zaměstnání k šíření evangelia v zemích, do nichž je omezený přístup) a členů sborů, kteří své podnikání zaměřují na misii.

OSN doporučila koncept, který nazývá „patnáctiminutové město“. Cílem je, aby obyvatelé měst byli schopni uspokojit většinu svých každodenních potřeb do 15 minut cesty pěšky, na kole nebo veřejnou dopravou. Co kdyby se adventisté zavázali k vlastnímu konceptu „patnáctiminutového města“?

Areál
Harvardovy
univerzity

Cílem by bylo, aby každý obyvatel velkých světových měst měl do 15 minut cesty v dosahu sbor, skupinu, městské společenské centrum nebo adventistický podnik zaměřený na misi.

Celostní misie: Tento princip je součástí našeho základu jako adventistů sedmého dne.

Bůh nás pozval,
abychom se podíleli
na tomto misijním poslání
sdílením lásky,
naděje a spasení
s celým světem.

Nemělo by docházet k umělému oddělování evangelizace od péče o lidi – měly by být integrovány do celostní misie, jak to ukázal Ježíš.

Naše péče o lidi by samozřejmě neměla být vázána na žádné podmínky a nikdy by neměla být podmíněna tím, zda lidé přijmou Ježíše nebo se stanou adventisty sedmého dne.

Místní misijní pracovníci: Adventisté v různých oblastech světa stále častěji přebírají odpovědnost za misi na svých územích. Průkopníci globální misie – místní laici – zakládají sbory na místech, ze kterých pocházejí. Místní vedoucí přebírají odpovědnost za misi.

Ačkoli stále potřebujeme stovky dalších misionářů, kteří oslovují jiné kultury, jejich úlohou by mělo být stále více pomáhat posilovat místní pracovníky a oslovovat „nezasažené“ skupiny lidí.

Misionáři z globálního jihu: Počet misionářů ze zemí globálního jihu neustále roste. Když se podíváme na církve adventistů na celém světě, vidíme, kde se nachází lidský potenciál. Kdyby Církev adventistů sedmého dne byla vesnicí o 100 lidech, 89 z nich by pocházelo z Afriky, Asie a Střední a Jižní Ameriky. Ti, kteří v minulosti měli prospěch z misijní práce, nyní stále častěji sami slouží jiným lidem.

Růst sekulárního a postkřesťanského obyvatelstva: Dne 21. března 2021 při sčítání lidu ve Velké Británii 46,2 % lidí zaškrtnulo možnost „křesťan“. To znamenalo, že poprvé v historii se za křesťany označila méně než polovina britské populace. Británie a Evropa jsou varováním před tím, co přichází do zbytku světa. Například v Americe se očekává, že nejpozději do roku 2050 počet lidí, kteří se nebudou hlásit k žádnému náboženství, převyší počet křesťanů.

Závěr

Ježíš nám slíbil, že „toto evangelium o království bude hlášáno po celém světě“ (Mt 24,14). Neřekl „snad“ nebo „možná“. Řekl, že bude kázáno. A Bůh nás pozval, abychom se podíleli na tomto poslání sdílením lásky, naděje a spasení s celým světem. Když se díváme na demografické a misijní trendy kolem nás, kež jsme jako Isacharovci, kteří byli „znalci časů“ (1Pa 12,32). A kež nás Duch svatý vede k tomu, abychom přeorientovali své misijní priority, přizpůsobili své metody a moudře využívali své zdroje.

Šestnáct milionů důvodů

Jan Libotovský, koordinátor evangelizace ČSU

Věřím, že jste si se zájmem přečetli předchozí článek „Osm miliard důvodů“.

Pokud ještě ne, přerušete prosím čtení tohoto článku a vraťte se sem, až si přečtete výše zmíněný článek. Moc vám děkuji.

Vím, že to někdy neradi slyšíme, ale žijeme v jedné z nejbohatších částí světa. I když raději upínáme pohled k té části populace, která je ekonomicky bohatší, je třeba si přiznat, že se máme lépe než většina lidí na této planetě. Opačná situace je ale v duchovní oblasti. Víra v nejrůznější okultní směry, přírodní náboženství,

vlastní náboženské kompiláty nebo různé formy ateismu jsou dnes zcela běžné. Dobrý Bůh, který tento svět stvořil a pečuje o něj, není pro mnoho lidí atraktivní a organizace, které by jej měly představovat – církve –, jsou na tom ještě hůř a jsou často v záporném poli sympatií.

Lidé bez Boha většinou nemají primárně pozitivní výhled do budoucna a možná i to je důvodem celkového pesimismu a „blbé“ nálady ve společnosti, která ale někdy zasahuje i nás, svědky živého

Hlavní je, abych objevil svůj dar Ducha a začal jej používat.

Boha. Jak jinak si vysvětlit myšlenky, které na nás někdy útočí (nebo se prakticky realizují)? Například myšlenka, že nejlepší by bylo zavřít dveře našich modliteben, abychom si tam mohli víru prožívat sami, naplno a soukromě, protože venku o evangelium, které nabízíme, stejně nikdo nemá zájem.

Je tady ale šestnáct milionů důvodů, které nám v tom brání. Věřím, že Ježíš

Kristus žije v našich srdcích a hlavách, a přestat představovat evangelium nám prostě nedovolí. Bohu záleží naprosto na každém, kdo v našich republikách žije. Je jedno, jaký je to člověk a jak se na Boha dívá, On o každém ví a vidí v něm možného člena Boží rodiny. Často je třeba jej jen oslovit.

Jak to ale máme dělat v tak radikálně měnícím se světě, kde naše „osvědčené“ způsoby nenacházejí u lidí potřebnou odezvu? Myslím si, že cesta je jediná: dovolit Božímu Duchu, aby nás nově oslovil, aby obdaroval jednotlivce a společenství novými, nezvyklými dary, aby změnil náš pohled a naše myšlení, abychom mohli realizovat osvědčené, ale také nové způsoby evangelizace (nebo je alespoň akceptovat).

Ale to hlavní je, abych já sám přijal svůj vlastní díl odpovědnosti na záchraně lidí, kteří jsou pro Krista ztraceni. A bych objevil svůj dar Ducha a začal jej používat. A bych se pevně chytil Boží ruky.

Teď si možná řeknete: „Dobře, ale jak to udělat?“

A tady se vracím k článku, který jste měli možnost si přečíst. Tam jsou vyjmenovány současné misijní trendy. Pojďme je tedy aplikovat do našeho prostoru.

Podnikání jako misie: Někdy nám hlavou možná bleskne myšlenka, proč

bych se měl snažit, když mám tak málo času a jsou zde lidé, kteří jsou za misii placení. Ano, to je pravda, ale tím, že jsou zde, odpovědnost za můj vlastní vliv na lidi a svět, ve kterém žiji, nezmizí. Také já mohu být tím, kdo realizuje „patnáctiminutové město“, když otevřu svůj obývací pokoj pro malou skupinku nebo když pozvu ke mně domů rodinu od vedle. Když lidé vědí, že se o ně zajímám, když jsem ochotný pomoci, když jsem solí v našem světě (nebo v mé práci, kde také mohou být lidé, kteří v krizi potřebují pomoci, protože vědí, že jsem věřící a jsem ochoten jim pomoci).

Celostní misie: Pomoc a zájem o lidi by pro nás měla být stejně přirozená, jako byla pro Ježíše. I když třeba nemám dar učit, mám zcela jistě jiné dary, které mohu pro slávu Boha použít. Já si třeba vždy vzpomenu na sestru, která měla dar vařit, a její služba pomohla a udělala radost mnoha lidem.

Místní misijní pracovníci: Misijního pracovníka si v našem sboru můžeme „poskládat“ z týmu ochotných lidí a zapojit se do misie, která překročí práh našeho sboru. Nabízení knih zdarma či zdravotně preventivní programy jsou dnes již zaběhlé aktivity, ale přece každý z nás dělá i jiné věci, skrze něž můžeme projevit svůj vliv. Prosme Božího Ducha, aby nás vedl v pomoci

a zájmu o „Bohem nezasažené“ jednotlivce a skupiny lidí.

Nedávno jsem slyšel anglicky hovořícího návštěvníka chválit českou duchovní historii. Ano, i já věřím, že někde v nás, možná hluboko, zůstala touha po Bohu a pravdě. I když jsme označováni

za nejvíce ateistický stát, při akcích na ulici jen málokdy potkám skutečně přesvědčeného

ateistu. Lidé často počítají nebo třeba jen tuší někoho, kdo nás přesahuje, ale často se bojí jej blíže poznat. Budme tedy těmi, kteří Boha a to, jaký je, představují nejrůznějšími způsoby – dary, aktivitami jako jednotlivci i jako skupiny. Máme pro to přece šestnáct milionů důvodů.

Věřím, že i někde v nás, možná hluboko, zůstala touha po Bohu a pravdě.

Zpráva z jednání výboru Česko-Slovenské unie

Peter Čík, tajemník Česko-Slovenské unie CASD

Zasedání výboru Česko-Slovenské unie se konalo 23. dubna 2023 na Sázavě. Na setkání byli pozváni čtyři hosté: předseda revizní komise Česko-Slovenské unie Petr Kafka, který podal zprávu, a dále tři ředitelé institucí – Marek Harastej za Adventistický teologický institut, Radomír Špinka za humanitární organizaci ADRA ČR a Jan Kubík za nakladatelství Advent-Orion ČR. Pozvaní ředitelé představili plány a činnost unijních institucí v průběhu konferenčního období.

Projednané body:

Mobilní aplikace pro církev

Výbor unie schválil vytvoření mobilní aplikace s názvem „Moje církev“. Aplikace bude především jednotným kanálem pro rychlé šíření ověřených a kvalitních informací. Po zkušenostech z období pandemie je takový způsob komunikace velmi důležitý. Aplikace by mohla pomoci udržovat kontakt mezi církví a jejími členy i během týdne.

Předběžný harmonogram a metodika konferencí unie a sdružení 2024

Členové výboru unie se seznámili s časovým plánem konferencí unie a jednotlivých sdružení v roce 2024. Dále se výbor unie usnesl na tom, že body na konferenci Česko-Slovenské unie budou dány do agendy na základě rozhodnutí konference delegátů sdružení nebo výborů sdružení. Unijní rada na svém dalším zasedání projedná parametry a pravidla, jakým způsobem se budou zadávat body do agendy konference.

Christ for Europe

Byly představeny informace ohledně evangelizační akce Kristus pro Evropu. Předseda Generální konference Ted

Wilson bude mít přednášky 12.–26. května 2023 ve sboru Praha-Bethany. Jiné aktivity se uskutečnily nebo budou probíhat na následujících místech:

Slovenské sdružení: oblast Oravy, Banská Bystrica, Bratislava.

České sdružení: ukrajinský sbor v Praze-Kobylisích, Liberec a setkání ukrajinské mládeže.

Moravskoslezské sdružení: Olomouc, Mohelnice, Jihlava, Uherské Hradiště, Ostrava.

V sobotu 27. května 2023 se v Praze na výstavišti v Letňanech koná společné slavnostní shromáždění pro celou Česko-Slovenskou unii.

Oficiální poděkování Pavlovi Zvolánkovi za službu ve Vězeňské duchovenské péči (VDP)

Dne 20. dubna 2023 skončilo čtyřleté funkční období Pavla Zvolánka ve funkci předsedy VDP, ve které sloužil 8 let. Předtím vykonávala služebnost předsedy VDP Renata Balcarová. Naše církev podporovala hrazení úvazku předsedů VDP celkem 22 let.

Josef Slowík jako člen divizního výboru pro vzdělávání (BTME)

Výbor unie schválil Josefa Slowíka jako člena výboru pro vzdělávání v Interevropské divizi.

Kooptace člena Správní rady Štúdia Nádej

Výbor unie koptoval Dušana Bielika místo Ivana Bielika do správní rady Štúdia Nádej.

Posouzení možnosti transformace nakladatelství Advent-Orion, spol. s r. o., na publikační oddělení

Ke vzniku spol. s r. o. vedla potřeba zajištění knižní evangelizace. S ohledem na změněnou situaci je možné zvážit zajištění těchto služeb pro církve

jinou formou. Na příštím jednání bude předložena základní analýza k této problematice.

Zpráva předsedy revizní komise

Předseda revizní komise představil písemnou zprávu revizní komise, která obsahuje 9 bodů, včetně několika doporučení. Uvedeným dokumentem se bude zabývat finanční komise.

Přehled hospodaření ČSU za rok 2022

Byl představen přehled hospodaření.

Transformace Štúdia Nádej na Mediální centrum SR

Transformace proběhla podle připraveného plánu a původní organizace Štúdio Nádej, s. r. o., je již v řádné likvidaci; po jejím ukončení tato právnická osoba zanikne. Všechny finanční prostředky, které zůstanou po provedení likvidace na účtu Štúdia Nádej, s. r. o., budou likvidátorem převedeny na účet Mediálního centra SR. O jejich dalším využití rozhodne výbor unie na základě návrhu Slovenského sdružení.

Příští setkání výboru unie se uskuteční 24. 9. 2023 v Brně.

Dobrovolnictví u dětí se za 20 let proměnilo

Martina Špinková, koordinátorka PR a fundraisingu v ADRA ČR

ADRA začala s dobrovolnictvím u dětí již před 20 lety. Tehdy největší společenskou potřebou bylo přinést dětem do nemocnic radost, zkrátit jim dlouhou chvíli čtením pohádek a společnou hrou. Dnes se doba hospitalizace zkracuje, většina malých dětí má také s sebou některého člena rodiny jako doprovod.

Naši dobrovolníci však zůstávají cennými kamarády dětí v dětských domovech a Klokáčích.

Děti velmi dobře vnímají, že dobrovolník je člověk, který není placený, chodí za nimi a věnuje se jim z vlastní vůle a zájmu. Přináší jim to naději, že někoho v životě zajímají, a užitek, protože dobrovolníka mají na rozdíl od personálu „jen pro sebe“.

Velmi si vážíme našich dobrovolníků a dobrovolnic, kteří docházejí za hendikepovanými dětmi...

„Mám ráda děti. A některé to mají moc těžké. Jako třeba ten „můj“ Dominik. Téměř nevidí, nechodí, nemluví. Chodíme se spolu dívat na vlaky, auta. A radostí, kterou venku projevuje, mě vždy nakazí. Loučíme se s úsměvem na tváři i v srdci,“ sdílí se dobrovolnice Renata.

Další potřebou, kterou pandemie covidu-19 výrazně vyzdvihla, je doučování dětí ze sociálně slabých rodin a také v pěstounských rodinách s vícero dětmi.

Dobrovolníci a dobrovolnice hra-
vou formou pomáhají dětem se škol-
ními povinnostmi, aby neztrácely
krok s výukou ani ve vztazích se
spolužáky.

Relativně novou formou dobro-
volnictví jsou návštěvy u maminek
s dvojčaty a trojčaty. Umožňuje ma-
minkám zajít si v klidu samy k lékaři
či na úřad.

ADRA se v roce 2023 zapojila na
žádost vítkovické nemocnice v Ostravě
do pilotního projektu v oblasti osvěty
zdraví u dětí. Projekt chce reagovat
na současnou situaci, kdy mnoho dětí
nedostává s sebou z domova
kvalitní svačiny. Děti a dospívající

dostávají zpravidla přímo peníze,
za které si sami vybírají potraviny,
často bez valné výživné hodnoty.

Speciálně školení dobrovolníci
záměrně mladého věku se budou sna-
žit děti a dospívající motivovat ke
zdravějšímu životnímu stylu a před-
stavovat jim lepší volby v nákupu jídla
a nápojů.

S vítkovickou nemocnicí připravu-
jeme také další dobrovolnický pro-
jekt „na míru“ dnešní době, který bude
sloužit dětem a dospívajícím hospitali-
zovaným z důvodu sebepoškození
a některých psychických či psychiatric-
kých problémů.

Dobrovolníci však nenahrazují
odbornou péči lékařů ani roli rodičů,
jen v rámci legislativních možností
pomáhají vykrýt určitá „bílá místa“
tam, kde jsou potřeba.

Vnímáme, že dobrovolnictví u dětí
se sice v čase proměňuje, ale je stále
v naší společnosti potřebné, stále
před námi stojí nové výzvy. Proto
jsme jubilejní 10. ročník ADRAběhu
2023 věnovali podpoře dobrovolnictví
u dětí.

Kaplan ztělesňuje duchovní rozměr školy

Peter Čík, tajemník Česko-Slovenské unie CASD

Stanislav Slamka sloužil jako kaplan na Křesťanské střední škole, základní škole a mateřské škole Eliáš dlouhé období – 10 let. Koncem ledna 2023 ukončil službu kaplana na škole a začal působit v jiné oblasti služby. Při této příležitosti jsem využil možnost položit mu několik otázek.

Mohl bys popsat poslání školy Eliáš?
Škola Eliáš vznikla na základě vize dát dětem kvalitní vzdělání v milujícím a bezpečném prostředí s přidanou hodnotou vést děti k Bibli a k Pánu Bohu.

Škola nabízí svou službu od mateřské školky přes základku a střední školu až k maturitě.

Jaká je odpovědnost kaplana na škole? Čemu se věnuje?

Kaplan je tím člověkem, který nějakým způsobem ztělesňuje duchovní rozměr

školy, a to nejen tím, že otevírá Bibli a modlí se, ale je blízko jak dospělým, tak dětem a žije s nimi tu každodenní realitu s touhou být zde pro ně a projevit jim lásku a přijetí.

Na co budeš rád vzpomínat?

Je toho hodně. Na kolegy, které jsem mohl poznat, jací jsou osobně, a s kterými jsem spolupracoval na různých malých i velkých projektech, kdy mezi námi proudila důvěra, týmovost, nasazení. Na kolegy, kteří mě vyhledali s prosbou o pomoc jak pracovně, tak ve svých osobních a rodinných starostech. Na modlitbu každé ráno v kapli.

A pak samozřejmě děti. Ty nejmenší ve školce, které celou duší zpívaly, tančily a milovaly. A podobně ve škole všechny ty příležitosti jak v hodinách, když jsem učil nebo suploval, když jsme se spolu mohli smát nebo si říkat i něco vážného, tak ve družině při hrách a dovádění venku. Tolik tváří a jmen, tolik projevů blízkosti. Od úsměvu a pozdravu na chodbě přes vtipkování a vzájemné dobírání si až k modlitbě nebo objetí.

Jistě ve mě zůstanou silné momenty, když jsme v kapli nebo ve třídách společně otvírali Bibli a cítil jsem, že posloucháme společně. To mi také připomíná i rodiče, kteří přicházeli na různé školní příležitosti, poslouchali Boží slovo a těšili se ze školy a z její atmosféry. Všechny děti jsem znal jménem. Rodiče už těžko. Ale ti, s kterými jsem se pravidelně potkával a prohodil s nimi pár slov o dětech nebo jen tak, ti ve mě zůstanou a těším se na pozdrav nebo zastavení na ulici.

Budu také vzpomínat na množství akcí. Díky škole jsem byl na spoustě pro mě nových míst. A k těm místům se pojí hry, dobrodružství, sport, oheň, povídání. Také v bojích na vodě mi možná šlo párkrát o život. Budu vzpomínat na setkání s absolventy a jejich vyznání vůči škole i vůči Bohu.

Velikou školou pro mě byla možnost spolupracovat s vedením školy. Měl jsem možnost seznámit se s problematikou školství částečně i přes tu administrativní stránku a poznat, jak všechna ta práce s dětmi musí mít bezpečný a legislativní rámec. Ovšem všechno nebylo jenom růžové. Za fungováním školy stojí obrovská námaha vedení, hledání cest, vyjednávání, složité rozhodování – někdy i nepopulární. Jsem vděčný, že jsem to mohl vidět a být u toho. Nikdy nezapomenu na otázku dětí: „Vy nás už nemáte rád,

když odcházíte?“ Asi nikdy jsem nedostal těžší otázku.

Co bys chtěl škole popřát?

Z celého srdce jí přeji, aby rostla, vzkvétala, nikdy nezapomněla, proč byla založena, a aby dospělí absolventi žili kvalitní láskyplný život ve svých rodinách, byli oporou společnosti a snad aby jednou řekli, že i škola Eliáš může za jejich životní nasměrování. Učitelům a vedení přeji hodně sil fyzických, psychických a hlavně duchovních, hodně inspirace a především Boží ochranu a požehnání.

Jaké nové služby se budeš věnovat?

Od 1. 2. 2023 jsem naplno vstoupil do služby, na kterou jsem se připravoval několik let a věnoval se jí vedle hlavního pracovního poměru. V Praze mám otevřenou ordinaci a nabízím individuální i párovou terapii rogersovského směru s názvem Na člověka zaměřený přístup jak pro děti, tak pro dospělé. Chodím do dalšího výcviku terapie hrou pro práci s dětmi. Vedle této služby nabízím zájemcům základní výcvik komunikace postavený na aplikaci rogersovských principů.

Milý Stano, přeji ti ve tvé službě jistotu Božího vedení a zároveň moudrost i zmocnění k novému poslání ve tvém životě.

Být kazatelem je velká zodpovědnost

Rozhovor s Karlem a Petrou Klímovými

Karel a Petra Klímovi jsou studenti ATI. Oba však již také slouží v kazatelské nástupní praxi v Českém sdružení.

Proč jste se rozhodli jít studovat teologii?

Petra: Když jsem podávala přihlášku, absolutně jsem netušila, jak své vzdělání dál uplatním nebo zda budu nějak činná v církvi. Jen jsem v tu chvíli věděla, že chci být nějak užitečná církvi a druhým, a byla jsem přesvědčena, že toto je cesta tím směrem.

Karel: Prvotním impulsem byla asi má zkušenost z biblických hodin, při kterých jsem si uvědomil, že lidé chtějí být vedeni kompetentními lidmi. Vaše vzdělání je pro ně důležité. Od té chvíle jsem o studiu začal přemýšlet. První moje rozhodnutí však bylo nepřihlásit se. Tehdy jsem ovšem nevěděl, že zrovna ten rok ATI nový ročník neotevívá, protože nové ročníky otevírá jednou za dva roky. Během následujícího roku se mé rozhodnutí změnilo a já jsem se přihlásil.

Kdy přišlo vaše rozhodnutí pro kazatelskou práci a co vás k tomuto rozhodnutí přivedlo?

Petra: Osobně jsem to měla nastaveno tak, že sama bych se na tuto práci nikdy nehlásila, protože jsem si netroufala tvrdit, že zrovna já bych mohla být vhodnou adeptkou na kazatelku. Jedinou výjimkou proto pro mě bylo, že by mě oslovil někdo jiný. A tak rozhodnutí přišlo v létě loňského roku, když nás oba s Karlem oslovil Vítek Vurst s otázkou, zda neuvažujeme o kazatelské práci.

Karel: Pokud jde opravdu o rozhodnutí, tak to přišlo díky rozhovoru s Vítkem Vurstem, který přijel na jednu konzultaci na Sázavu a při obědě se nás zeptal, jak si představujeme svoji budoucnost a službu v církvi a jestli jsme o kazatelské službě nepřemýšleli a nechtěli bychom takto sloužit. Dal nám nějaký čas na rozmyšlenou a my jsme se rozhodli.

Není to tak dlouho, co jste se vzali. Kde jste se poznali?

Karel: Když jsem přijížděl svým vozem na první intenzivní kurz ATI, zastavila mě značka zákazu vjezdu. Protože jsem tam byl poprvé, znejistěl jsem a otočil jsem se v domnění,

že jsem špatně odbočil. Cestou zpět jsem potkal krásné červené auto a v něm seděla na první pohled milá slečna. Ta zákazem projela bez zastavení, ale nevjela do areálu, zaparkovala nedaleko otevřené brány. Svě auto jsem znovu otočil, zákazem vjezdu projel také a zamířil jsem přímo do areálu k hlavní budově. Ona slečna nejdříve parkovala dole u řeky, ale když mě viděla vjet přímo do areálu, otočila své krásné červené auto a jela za mnou. Setkali jsme se u hlavní budovy a tam jsme se představili. Ona byla první, koho jsem na ATI potkal, a já jsem byl první, koho potkala ona. Byla to má sestra, spolužačka a nyní i manželka. **Petra:** Já jen doplním svoji část příběhu. Sázavský areál jsem tehdy neznala a netušila jsem, kde je jaká budova. A tak, když jsem trochu v panice vjela k hlavní budově za jistým zeleným autem a za ním jsem zaparkovala, chvíli jsem ještě něco naoko hledala v autě a čekala jsem, až dotyčný vystoupí. Doufala jsem totiž, že bude vědět, kde co je, a já se k němu přidám. Tak jsme si řekli, jak se jmenujeme. Ovšem zjistila jsem, že i Karel je v areálu poprvé, takže můj plán měl trochu trhliny. No ale pak už se to s námi táhlo celý intenzivní kurz – vlastně až doteď.

Nastupujete do kazatelské práce jako manželský pár. To není úplně typické. Co vás k tomuto rozhodnutí přivedlo?

Karel: Pro službu kazatele jsme se rozhodovali každý sám za sebe, takže rozhodnutí vlastně nebylo společné. Já věřím, že nás k tomuto rozhodnutí vedl Bůh.

Petra: Obě naše rozhodnutí sice padla každé samostatně, ale věřím, že dokážeme společně využít potenciál, který „párové“ kazatelství nabízí. V něčem

jsme úplně stejní, v něčem naopak naprosto jiní. Tam, kde jeden z nás bude slabší, podrží ho ten druhý a vzájemně se doplníme. A naopak tam, kde víme, že to máme stejně, můžeme pevně táhnout za jeden provaz.

Do nástupní praxe jste nastoupili před měsícem. Jaké jsou vaše první dojmy?

Petra: Nerada bych tu malovala vzdušné zámky, proto budu možná až příliš otevřená. Ale obecně jsem člověk, který si nepadne zvyk na změny, a když mi někdo zasedne například moje oblíbené místo, tak i to mě dokáže rozhodit. Předtím jsem pracovala v kanceláři, takže s nástupem do kazatelské praxe nastala jedna ohromná změna, kterou pořád ještě zpracovávám a která pro mě není vždy snadná. Na druhou stranu ale díky praxi dostávám i impulsy k tomu, proč má smysl tuto práci dělat a že je důležitá. Je totiž například mnoho mladých lidí, kteří touží po Bohu a hledají odpovědi na své otázky.

Karel: Že to docela rychle uteklo. Uvědomil jsem si, že být kazatelem je velká zodpovědnost. Mnohem více mě to vede k Bohu, protože bez něj nemůžete nic. Zní to jako otřepaná fráze a já jsem

DPS Efata

Domov pro seniory Efata ve Zlíně-Malenovicích přijme do pracovního poměru **sociální pracovníci/sociálního pracovníka**. Pracovní doba 40 hodin týdně, víkendy a svátky volné. Nástup do pracovního poměru dle domluvy.

Požadujeme: trestní bezúhonnost, zdravotní a odbornou způsobilost (VŠ vzdělání v oboru), ŘP sk. B – aktivní řidič –, znalost práce na PC, praxi na uvedené pracovní pozici minimálně 1 rok, znalost sociální problematiky a vedení IP dokumentace v domovech pro seniory, velmi dobré organizační schopnosti a komunikační schopnosti v ČJ, samostatnost, zaměření na detail, proaktivní přístup k seniorům, nekonfliktnost.

Nabízíme: práci v malém a čistém domově pro seniory s kapacitou 19 lůžek, měsíční prémie a balíček zaměstnaneckých benefitů.

Dále přijme do pracovního poměru na zkrácený úvazek **pokladní/administrativní pracovníci**. Nástup do pracovního poměru dle domluvy.

Požadavky: minimálně středoškolské vzdělání s maturitou, aktivní řidič, znalost práce na PC (Microsoft Office), samostatnost, zodpovědnost, zaměření na detail. Zkušenosti s jednoduchým účetnictvím výhodou.

Nabízíme: zaučení současnou pokladní, měsíční prémie a balíček zaměstnaneckých benefitů.

Zájemci mohou své životopisy posílat na adresu: dsefata@casd.cz.

Více nabídek práce v Domově pro seniory Efata naleznete na www.mss.casd.cz/domov-efata/.

moc rád, že to řekl přímo Pán Ježíš, že to nejsou má slova a že se jen v této službě potvrzují.

Co vám dalo studium na ATI?

Petra: Tak v první řadě manžela.

Ale ne, teď vážně. Učí nás mnoho různých učitelů, takže díky ATI získáváme nové znalosti. Zároveň je každý z učitelů úplně odlišná osobnost a liší se i jejich způsob přístupu k Písmu a k lidem, který nám také někdy možná i nevědomky předávají. Nedá se sice vždy souhlasit se vším, přesto je to něco velmi obohacujícího pro můj osobní růst s Bohem. A jsem jim vděčná za to, že se nebojí jít s kůží na trh a sdílejí s námi často i osobní věci.

Karel: Dalo i vzalo. Studium teologie vám určitě něco rozbije a zase něco jiného postaví, něco vám vezme a něco dá. Mně studium zcela změnilo můj život, a to jak osobní, tak profesní. Když ale změny, které Pán Bůh chce ve vašem životě udělat, přijmete, vždy vás to obohatí.

Změnil se během studia teologie váš vztah k Bohu?

Petra: Spíše bych to nazvala tak, že se formuje. Někdy je totiž během studia potřeba objasnit si, proč vlastně něčemu takto věřím. Někdy je potřeba na základě nových znalostí udělat revizi toho, čemu věřím. A největší radost je, když člověk vidí, jak se ten vztah s Bohem prohlubuje.

Karel: Poznal jsem, že co učitel, to jiné obdarování, jiné poznání, jiná spiritualita, jiný vztah k Pánu Bohu. To mi ukazuje, jak je Pán Bůh bohatý, když s tak různorodými osobnostmi, jakými jsme, může mít plnohodnotný vztah. A on ho opravdu má. My to často nedokážeme. Tím, jak více Pána Boha poznávám, mění se i můj vztah k němu – takže ano, změnil.

Poučení z tragédie ve Waco

Ganoune Diop,
oddělení náboženské svobody Generální konference

Před třiceti lety, 19. dubna 1993, otřásly světem hrůzné záběry. Členové apokalyptické sekty, která se chystala na konec světa, zahynuli v plamenech ve městě Waco v Texasu ve Spojených státech. Mnozí z nich se rozhodli zemřít, protože věřili, že je to nutná součást očisty ohněm před příchodem Božího království (Da 8,14).

Jedna žena podle očitých svědků vyšla z plamenů, ale pokusila se vrátit, aby splnila poslání zemřít. Byla by to udělala, kdyby jí v tom nezabránil agent FBI.

Při požáru zemřelo dvaosmdesát mužů, žen a dětí, a to vše jen proto, že jeden člověk tvrdil, že byl Bohem vyvolen, aby odhalil tajemství pečeti v knize Zjevení. Tvrdil, že je nejen andělem sedmé polnice, ale také „samotným beránkem Božím“. Existence

této skupiny, která se oddělila od Církve adventistů sedmého dne, skončila neuvěřitelnou tragédií.

Co se stalo ve Waco v Texasu?

Ve 30. letech 20. století odešel z Církve adventistů sedmého dne muž nespojený s jejím fungováním a založil vlastní skupinu. Po jeho smrti převzal vedení jiný muž (Benjamin Roden) a přejmenoval ho na Davidiány. V roce 1962 se tato skupina usadila v rozsáhlém areálu ve Waco v Texasu.

Sekta hledala v Bibli odpověď na otázku, jak svět skončí, a studovala zejména knihu Zjevení. V roce 1978 zemřel druhý vůdce a zanechal svou ženu (Lois) v čele skupiny jako „prorokyni“. O několik let později se ke skupině připojil Vernon Howell. Ten se zapletl s manželkou bývalého vůdce a nakonec v roce 1990 převzal nad skupinou plnou kontrolu.

Zemřelo 82 mužů, žen a dětí, a to vše jen proto, že jeden člověk tvrdil, že byl Bohem vyvolen, aby odhalil tajemství pečeti v knize Zjevení.

Howell si změnil jméno na David Koresh a prohlašoval se za „mesiáše“ a „beránka“ ze Zjevení, který dokáže otevřít pečeti knihy Zjevení. Mezi jeho praktiky patřilo i to, že si bral mnoho „duchovních manželek“ z řad svých stoupenkyň a plodil s nimi děti.

Vláda Spojených států nakonec zasáhla na základě obvinění vůči Davidiánům ohledně porušování předpisů

Jak lze zabránit podobné tragédii, k jaké došlo ve Waco?

o střelných zbraních a zneužívání dětí. Následovalo obléhání, které trvalo 51 dní, než se na

budovy rozhodli zaútočit agenti FBI. V důsledku útoku vypukl požár, který zničil sídlo Davidiánů. Po zásahu zůstalo na místě 82 mrtvých, včetně více než 25 dětí. Později se zjistilo, že někteří z nich zemřeli o něco dříve na následky smrtelných střelných zranění.

Během obléhání byli v přestřelce zabiti čtyři federální agenti, čímž se celkový počet mrtvých ve Waco zvýšil na 86.

Zavádění lidí na scesti

Odštěpenecké skupiny často vznikají proto, že jeden nebo více jednotlivců překrotí ve svém myšlení to, co církev učí. Nakonec jsou vyloučeni z místního sboru, protože jejich učení je často příliš extrémní. Následně se tito jedinci

rozhodnou „reformovat“ právě tu církev, kterou opustili. Věří totiž, že to byla církev, kdo odpadl, ne oni. V tomto konkrétním případě se davidíáni zaměřili na získávání dalších adventistů sedmého dne pod záminkou, že vytvoří budoucích 144 000 věrných. To je vedlo k přesunu do „nového“ Jeruzaléma, kde mělo vzniknout nové Boží království.

Jak lze zabránit podobné tragédii, k jaké došlo ve Waco?

Následujících principy nám mohou pomoci zabránit tomu, abychom se odklonili od skutečné biblické víry.

Absolutním principem, ze kterého vychází učení adventistů sedmého dne, je svrchovanost Ježíše Krista. Jeho oběť zcela postačuje. Všechny hereze, starověké i moderní, snižují nebo si nárokují absolutní autoritu na úkor Ježíše, jediného Pána a Spasitele.

Ježíš Kristus je naší jedinou nadějí (1Tm 1,1). To je pro adventisty základ.

Nikdo by neměl dovolit, aby jeho svědomí a mravní přesvědčení ovládala jiná osoba. Nenásledujte žádného člověka, ale pouze Boha. Bůh přímo ovlivňuje nás a my máme přímý přístup k Bohu.

Doba prostředníků skončila. Ježíš převzal všechny funkce předchozích Božích zástupců. Ježíš (Bůh) je jediný král (syn Davidův), jediný kněz (syn Abrahamův) a jediná oběť. Ježíš je cesta, pravda a život (J 14,6).

Vedoucí představitelé takzvaných reformních adventistů, kteří tvrdí, že byli Bohem určeni, aby vedli Boží lid na konci času, si falešně přisvojují jedinečnou Boží autoritu. Pouze Bůh je oprávněn vést svůj lid.

Pouze Bůh může způsobit probuzení a reformaci. Zjevení opakovaně napomíná: „*Kdo má uši, slyš, co Duch praví sborům*“ (Zj 2,7; srov. Zj 2,11.17.29;

3,6.13.22). Žádný člověk nemůže nahradit božský vliv. Kristus je živý. Duch svatý je živý všudypřítomný Boží Duch.

Vůdci apokalyptických sekt, které se zabývají dobou konce, vykládají Bibli nesprávně. Používají a zneužívají slova ohledně autority. Prosazují se a chtějí vládnout, místo aby sloužili – což je přesný opak toho, co Ježíš řekl, že je třeba dělat.

Nikdo nemá výhradní právo výkladu apokalyptických textů.

Buďte opatrní, když někdo tvrdí, že Písmo může vykládat jen on. Bible je dána všem lidem, aby ji studovali a poznávali Boží vůli pro jeho lid (Ř 12,2; 2Tm 3,14–17; Sk 17,11; Ef 6,11–17).

Bůh chce zachránit lidi, dokonce i své nepřátele. Mějte se na pozoru před těmi, kdo tvrdí, že jsou jediní věrní a vyvolení, kteří mají za úkol trestat zlé – tedy ty, kteří nesmyslejí stejně jako oni.

V jejich vyprávění a literatuře chybí láska. Hlavním nástrojem je strach, často násilí a zpráva o zničení bezbožných. Ve skutečnosti Bůh nechce, aby bezbožní zahynuli, ale aby činili pokání a byli spaseni. Bůh chce, aby všichni lidé došli k poznání pravdy (1Tm 2).

Příslušnost k sektě, apokalyptickému kultu nebo církvi neznamená, že jsem spasen. Jediným Spasitelem je Ježíš. Spasení přichází od Pána.

Rozhodující je, jak člověk čte Bibli a jakou metodologii používá. Například nesprávné čtení Žalmu 45 vedlo Vernona Howella (známého také jako David Koresh) k tvrzení, že si musí vzít manželky svých následovníků, aby zplodil 24 dětí, které budou knížaty v novém království. Kromě toho jeho víra a nesprávný výklad sedmi pečeti ze Zjevení a sedmého anděla vedly ke katastrofě ve Waco v Texasu.

Je důležité zachovat si svobodu svědomí. Nikdo by neměl být nucen

nebo zastrašován, aby uvěřil. Pouze Bůh je hoden následování.

Církev adventistů sedmého dne nemůže nést odpovědnost za odpadlé skupiny, které se hlásí k jejímu odkazu, ale sklouzávají k extremismu. Církev chrání jasně formulovaná oficiální prohlášení odhlasovaná na zasedání Generální konference nebo jednotlivými výbory GK. Mezi oficiální dokumenty patří 28 věroučných bodů, Pracovní směrnice a Církevní příručka. To zabráňuje tomu, aby se jedna osoba nebo nějaká skupina snažila ovládnout myšlení nebo vnucovat vlastní cíle, které jsou v rozporu s posláním církve.

Těm, kteří jsou v pokušení následovat vůdce, kteří tvrdí, že zastupují Boha, si dovoluji připomenout následující: pokud je někdo veden Bohem, jedním z nejjasnějších důkazů je to, že jeho život nese ovoce Ducha svatého: „*Láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání*“ (Ga 5,22.23). Ovoce Ducha svatého je neslučitelné s násilím a snahou ovládat mysl lidí, kteří byli stvořeni k Božimu obrazu. Kež „*pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude strážit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši*“ (Ep 4,7).

Tragédie
na ranči
Mount
Carmel
Center

Uzdravující moc Boží lásky i v 21. století

Jan Majer, kazatel Moravskoslezského sdružení CASD

„Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které já činím, a ještě větší, neboť jdu k Otcí.“ (J 14,12)

Pokud opravdu platí, že Bůh má stejnou moc, jakou měl v době rané církve, proč se dnes dějí zázraky tak výjimečně? Někteří namítanou, že dnes se Boží Duch projevuje jinými dary. Jak poznat opravdové projevy moci Božího Ducha? Není to příliš „charismatické“ prosit za to, aby nemocní byli zdraví? Co když Bůh dnes jedná jiným způsobem? Máme vůbec mít odvahu vkládat ruce na

nemocné a modlit se za jejich uzdravení? (Jk 5,13–16)

Když jsem si pokládal tyto otázky, našel jsem biblické odpovědi, které mě jasně vedly k tomu, že Duch svatý má pořád stejnou moc jako v době první církve. Byl jsem poslán, abych zvěstoval evangelium, a to v moci Božího Ducha. Pochopil jsem, že Bůh chce tuto službu podpořit svými znameními stejně, jako to dělal u svých učedníků.

Budu mít odvahu nechat se Bohem použít? Věřím tomu, že Bůh může opravdu někoho uzdravit skrze modlitbu a vkládání rukou? Existují dnes lidé ovládaní zlem, kteří potřebují osvobodit? Nebudu se bát podobně jako Ježíš přikázat démonům, aby opustili posedlého?

Zatoužil jsem být Ježíšovým učedníkem a být svědkem Ježíšova mocného působení. Na vlastní oči vidět důkazy

Boží moci. Toužil jsem zažít, jak Ježíš utišil bouři, jak uzdravil posedlého v Gerasenské krajině, jak uzdravil ženu, která roky trpěla krvácením, a poté vzkřísil mrtvou dívku k životu (L 8). To všechno učedníci viděli, než je Ježíš poslal zvěstovat Boží království a uzdravovat (L 9,1.2).

Když jsem začal sdílet své myšlenky ohledně projevu Boží moci v dnešní době, bylo mi řečeno, že zázraky se už moc dít nebudou, protože satan je napodobuje. Jako důkaz správného chápání této problematiky mi byl předložen citát Ellen G. Whiteové, který říká: „*Kristus působil tak, že kázal Slovo a zázračnými skutky uzdravoval trpící. My však v dnešní době nemůžeme takto působit, protože satan bude dokazovat svou moc tím, že bude činit divy. Boží služebníci by dnes nemohli působit pomocí divů, protože dojde k předstíranému uzdravení, jejichž původci budou tvrdit, že jsou božské. Z tohoto důvodu určil Pán způsob, jakým má jeho lid vykonávat dílo uzdravování – má to být uzdravování těla spojené s vyučováním Slova. Mají být zřizována sanatoria a s těmito ústavami mají být spojeni pracovníci, kteří budou konat právě léčebné a zároveň misionářské dílo.*“¹

Když jsem přemýšlel nad tímto citátem, položil jsem si otázku: Je to opravdu vyčerpávající odpověď k této problematice? Opravdu to znamená, že se nebudou dít žádné zázraky, které se děly v době apoštolské církve? Začal jsem hledat a udiveně jsem četl další a další citáty, které to doplňovaly a rozšiřovaly a pomáhaly mi komplexněji porozumět projevu Boží moci. Musel

jsem si položit otázku: Proč jsem to nevěděl dříve?

V sedmém svazku Svědectví je napsáno: „*Co Pán učinil pro svůj lid v Ježíšově době je velmi důležité, ale ještě důležitější je, aby to činil pro svůj lid dnes. Všechno, co konali apoštolové, může i dnes konat každý člen církve. Pracujme ještě s mnohem větším zápallem, abychom byli vedeni svatým Duchem v mnohem větší míře, jelikož rozmach bezbožnosti vyžaduje ještě rozhodnější výzvy k pokání.*“²

Kniha Zjevení popisuje, že žijeme v době, kdy byl na tuto zemi svržen „*dábel plný zlosti*“.³

Jsme varováni, že v posledních dnech bude satan působit divy a zázraky až do ukončení doby zkoušky (tj. doby milosti).

Tyto zázraky budou sloužit jako důkaz, že je andělem světla, a ne temnoty.⁴

Ze souvislostí nevyplývá, že zázraky bude činit jen satan, ale že bude napodobovat Boží dílo. „*Budou se dít zázraky, nemocní budou uzdravováni a znamení a divy budou provázet věřící. Také satan bude působit klamnými divy; dokonce způsobí, že oheň bude sestupovat z nebe na zem před obličejem lidským. (Zj 13,13) Tak budou obyvatelé země přivedeni k rozhodnutí.*“⁵

Když Ellen Whiteová ve Svědectví pro církve popisuje uzdravení skrze modlitbu, říká: „*O tom, jak se modlit za nemocné, existuje mnoho nejasných*

Proč se dnes dějí zázraky tak výjimečně, když má Bůh stejnou moc jako v době rané církve?

1 Letter 53, 1904.

2 WHITEOVÁ, Ellen Gould. *Svědectví pro církve* 7, s. 33.

3 Zj 12,12

4 *The Review and Herald*, 17. 11. 1885.

5 WHITEOVÁ, Ellen Gould. *Velké drama věků*. Praha: Advent-Orion, 1995. ISBN 80-7172-110-7, s. 396.

představ. Jedna říká: „Ten, za koho se modlíme, musí být věřící, musí chválit Boha a neužívat žádné léky. Je-li v nějakém léčebném ústavu, měl by jej ihned opustit.‘ Vím, že tyto myšlenky nejsou správné a že by, kdybychom je přijali, způsobily mnoho zla. Na druhé straně nechci říct nic, co by mohlo být vykládáno jako nedostatek víry v účinnost modlitby. Užívat s rozvahou rozumné

léky není popíráním víry.⁶ Cesta víry a cesta pouhých dohadů leží těsně vedle cesty opovázlivosti. Satan

Musel jsem si položit otázku: Proč jsem to nevěděl dříve?

se neustále snaží, aby nás zavedl na nepravé cesty. Ví, že nepochopíme-li samu podstatu víry, budeme zmateni a zklamáni. Raduje se, když může přesvědčit muže a ženy, aby vycházeli z nesprávných předpokladů. Za nemocné se můžeme modlit jen jediným způsobem: „Pane, je-li to ve shodě s Tvou vůlí, pro slávu a dobro toho, kdo je nemocen, uzdrav trpícího, prosíme. Ne naše, ale Tvá vůle se staň.“⁷

Když jsem dále hledal odpovědi na své otázky, byl jsem až překvapen, když jsem v Touze věků četl osmdesátou šestou kapitolu s názvem „Poslední setkání“. Nejenže Ellen Whiteová mluví o Boží moci, která se projevovala v životě učedníků, ale popisuje, že stejnou moc a sílu dostala církev.

„Duch svatý obdaroval učedníky neobyčejnou mocí. Jejich svědectví byla potvrzena znameními a divy. Zázraky konali nejen apoštolové, ale i ti, kdo jejich poselství uvěřili.“⁸ Učedníci podle Ježíšova zaslíbení obdrželi moc⁹, kterou Ježíš uzdravoval, každou nemoc a každou chorobu v lidu.¹⁰ Uzdravování nemocí těla v Ježíšově jménu budou svědčit o jeho moci, která uzdravuje duši.¹¹ V části, která se jmenuje „Vybavení mocí“ dále pokračuje: „Poslání, které Ježíš svěřil učedníkům, se vztahuje na všechny věřící. Je velkým omylem myslet si, že dílo záchrany leží jen na ustanovených kazatelích. Každý, ke komu promluvil nebeský hlas a kdo přijímá Kristův život, je povolán zvěstovat evangelium a pracovat pro záchranu svých bližních. Zaslíbení je stejně mocné a spolehlivé jako za apoštolů.“¹²

Ježíš je zde představen jako dárce zdraví, který touží po tom, aby lidé mohli prožívat Boží moc stejně, jako tomu bylo téměř před dvěma tisíci lety. Kristus přišel uzdravit nemocné a osvobodit zotročené ze satanova zajetí. V něm byly zdraví a síla. Svůj život dával nemocným, trpícím a posedlým demony. Nikoho, kdo k němu přišel a prosil o uzdravení, neposlal pryč.

6 MS 31, 1911.

7 Tamtéž.

8 Mk 16,17.18

9 Sk 1,8

10 Mt 4,23

11 Mt 9,6

12 WHITEOVÁ, Ellen G. *Touha věků*. Praha: Advent-Orion, 2000, s. 525.

Také dnes je ochoten uzdravovat tak, jako když žil zde na zemi. Kristovi služebníci jsou jeho zástupci a nástroji. Právě jejich prostřednictvím chce projevit svoji uzdravující moc.¹³ Měli bychom se cele spolehnout na jeho zaslíbení a prosit jej, aby projevil svoji moc.

Uzdravení je základem evangelia a Spasitel si přeje, abychom nemocným, zoufalým a trpícím oznámili, že se mohou chopit jeho síly.¹⁴ Byla to moc Boží lásky, která uzdravovala potřebné.

„Kristus vždy uzdravoval mocí své lásky a my se můžeme zapojit do jeho díla jen tehdy, když tuto lásku vírou přijmeme. Nebudeme-li spojeni s Kristem, nemůžeme lidem zprostředkovat bohatý proud životodárné síly. Byla místa, kde ani Spasitel nemohl pro nevěru lidí vykonat mnoho mocných skutků (Mk 6,5.6). Nevěra odděluje církev od jejího nebeského pomocníka i v dnešní době. Věřící se málo drží věčných pravd. Nedostatek víry v církvi Boha trápí a připravuje jej o slávu, která Bohu náleží.“¹⁵

Existence církve závisí na tom, jak věrně plní poslání, které jí Kristus svěřil. Pokud jeho dílo zanedbává, bude duchovně slábnout a upadat. Tam, kde chybí snaha pomáhat druhým, vyhasíná láska a vytrácí se víra.

Evangelium nemá být zvěstováno jako prázdná teorie, ale jako skutečná moc, která mění život. Bůh chce, aby lidé, kteří obdrželi jeho milost, svědčili o jeho moci. Vylití Ducha svatého v době apoštolů bylo „raným deštěm“ a přineslo obrovské výsledky. „Pozdní déšť“ však bude ještě vydatnější (Jl 2,23).

Začal jsem se modlit za potřebné a Bůh mi je začal posílat. Viděl jsem, jak Bůh osvobodil posedlé, uzdravil ztrápené, dal zdraví nemocným. Nebyli uzdraveni všichni, za které jsem se modlil a na které jsem vkládal ruce. Nevím proč. Vím ale, že vše je Boží moc a jeho rozhodnutí. Vím, že problém nebude na jeho straně. Možná že jsem měl slabou víru nebo jsem jednal ve své moci, a proto jsem byl bezmocný. Možná se nic nestalo pro nevěru těch, kterým jsem sloužil. Modlím se však dál. Bojuji dál. Učím se. Ježíš to tak dělal a já chci být jeho učedníkem. Chci, aby církev dávala smysl. Toužím po tom, aby lidé byli Bohem zachráněni, spaseni a uzdraveni.

Existence církve závisí na tom, jak věrně plní poslání, které jí Kristus svěřil.

13 WHITEOVÁ, Ellen G. *Touha věků*, s. 525–526.

14 WHITEOVÁ, Ellen G. *Touha věků*, s. 526.

15 Tamtéž.

Sloužící a nesobecká generace mladých lidí

Rozhovor se Sebastianem Naumannem,
vedoucím Misijní školy Eden

Sebastiane, řekni nám něco o sobě. Jsi Němec, ale mluvíš skvěle česky. Jak to je možné?

Když jsem jezdil na výlety po Česku

a Polsku, tak mě jazyky těchto sousedních států začaly bavit. Po maturitě jsem hledal prospěšné studium, které by mi pomohlo dobře se uplatnit na pracovním trhu. Vzhledem k rozšíření

Evropské unie mě upoutala možnost studia západní slavistiky, která obsahuje češtinu a polštinu v oblasti jazykovědy,

kultury, literatury a překladu, a nabízel mi uplatnění v mnoha odvětvích na trhu práce. Vystudoval jsem tedy bakalářské a magisterské studium západní slavistiky. Češtinu a polštinu bych ale neovládal takto plynule, kdybych neměl kontakt s rodilými mluvčími těchto jazyků, a to jak v církvi, tak mimo ni.

Hlavní cíl misijní školy je proměna povahy studenta – aby se více podobal Ježíši.

Jak jsi uvěřil a jak důležitá je pro tebe víra?

Pocházím z adventistické rodiny. Jsem vděčný rodičům, že mi dali dobrou výchovu a svobodu v otázkách víry. Ve svých 20 letech jsem se svobodně rozhodl, že se chci Ježíši zcela odevzdat. Modlil jsem se tehdy o to, aby mě Bůh vedl k mládeži, která prožívá oživení. Zpětně vnímám, že můj nebeský Otec tuto modlitbu vyslyšel. Před 13 lety mě obohatila „Trojandělská misijní skupina“ v Polsku a německý kongres mládeže „Youth in Mission“ (Mládež v misii). Trvalý pozitivní vliv na můj duchovní život mají navíc přednášky Kurta Hasela, které obsahují mnoho praktických věcí o životě s Bohem, o kterých se v církvi málokdy mluví.

Navzdory tomu, že jsem už tehdy vztah s Bohem intenzivně prožíval, šel jsem na misijní školu TGM do Rakouska. Tam jsem získal ještě hlubší duchovní zkušenost. Víra pro mě znamená v první řadě vztah s Bohem, soužití s ním a spolehnutí se na jeho zaslíbení, nikoli na své emoce a pocity. A jsem přesvědčen, že to skutečně stojí za to.

***Čemu se v současné době věnuješ?
Kde působíš?***

V březnu 2016 jsem dostal povolání na pozici vedoucího misijní školy TGM v Rakousku, kterou jsem vedl čtyři a půl roku. Vedení misijní školy se věnuji i nyní, a sice na nově vzniklé Misijní škole Eden, která se nachází v Epicentru zdraví Eden v Lipníku. Rozdíl je v tom, že jsem nastoupil v Rakousku do rozjetého vlaku, zatímco v Edenu jsme tuto českou misijní školu teprve zakládali. Vedení misijní školy je velmi rozmanitá a pestrá práce a velmi mne baví.

Jaké máš plány a vize do budoucna?

Vnímám, že mě Bůh s manželkou Monikou povolal do Česka pro to, abychom pracovali v oblasti misijní školy. Můj

plán je proto ten, abych v Edenu pracoval a používal své schopnosti a co nejvíce předával vědomosti lidem. Moje vize do budoucna je, aby tu brzy byla Duchem naplněná, na Bohu závislá, sloužící a pokorná, nesobecká generace mladých lidí, která přivádí druhé lidi k Ježíši a neztrácí svou energii tím, že vede zbytečné spory ve sborech a kritizuje druhé – a to nejen v Česku a na Slovensku, ale v celé Evropě.

***Prozrad něco o misijní škole, která vznikla v Epicentru Eden v Lipníku?
Pro koho je tato „škola“ určena?***

Misijní škola je dobrovolný rok určený pro lidi věkové kategorie 18–40 let, kteří jsou mladí duchem, milují Pána Ježíše Krista, chtějí mu sloužit a neváhají mu obětovat rok svého času. Misijní škola se nachází na venkově a předává základní vědomosti v oblastech evangelizace, zdravotní misie, budování vztahů, biblického studia, služby ve městech, učednictví, křesťanské identity a různých praktických dovedností. Na misijní škole tvoří polovinu času výuka, v jejímž rámci také probíhají evangelizační aktivity. Dále se během dne konají práce v nejrůznějších oblastech Epicentra zdraví Eden, což umožňuje získání praktických zkušeností a osvojení si nových dovedností. Student během misijní školy získá dva certifikáty pro zdravotně misijní službu. Prakticky slouží jak v Epicentru zdraví Eden, tak i na různých jiných místech, kam vedou misijní cesty. Hlavní cíl misijní školy je však proměna povahy studenta, aby se více podobal Ježíši. Tento proces je osobní a individuální, přičemž student zažívá podporu ve svých bojích a výzvách v podobě mentorské činnosti.

V čem je rozdíl mezi Adventistickým teologickým institutem a Misijní školou Eden?

ATI je přímo zaměřen na hlubší poznání Bible a teologie, zatímco misijní škola klade velký důraz na praktickou službu, na misi a praktický život s Bohem. Misijní škola a ATI nepředstavují navzájem žádnou konkurenci, naopak se vzájemně doplňují. Někdo se spíše hodí na ATI a druhý zase na misijní školu.

V minulém roce proběhl první ročník. Kdy budete otvírat druhý ročník?

Druhý ročník zahájíme letos v září. Ještě máme volná místa a určitě je možnost se přihlásit. Více informací o misijní škole najdete na domácí stránce www.mseden.cz, kterou spustíme v červenci. Jinak nás už teď najdete také na Instagramu, YouTube a Facebooku.

A na závěr: Jaký je tvůj oblíbený biblický text?

Mám rád například Jr 33,3, kde Bůh říká, že nechce jen odpovědět na moje modlitby, ale že mi chce navíc ukázat velké a nedostupné věci, tedy mnohem více, než si dovedu představit. Tento verš odpovídá i mé vlastní životní zkušenosti.

Camp EPIC se posouvá na rok 2024

Filip Muroň

Minulé vydání časopisu Advent přineslo zprávu o druhém ročníku Campu EPIC, který pořádá Moravskoslezské sdružení (MSS) CASD. Přestože mládežníky týdenní pobyt v Beskydech opět letos zaujal, mnoho z nich se rozhodlo pro daleko větší unijní kongres. Pořadatelé však chtěli vyjít vstříc co největšímu množství zájemců o evangelizační akci, a proto událost přesunuli na léto 2024.

Nabídka akcí pro mládež bývá každé léto velmi bohatá, nejzásadněji však letos do programu jednotlivců zasáhl unijní kongres mládeže nazvaný KNOWHOW Bůh ví. Přestože pořadatelé ocenili, že si mnoho zájemců vybralo právě Camp EPIC, bylo nezbytné zohlednit i to, kolik se jich účastnit nemůže: „Během předchozích měsíců jsme komunikovali s řadou mladých lidí, zvali je na letošní EPIC a zjistili jsme, že mnoho z nich by se projektu rovněž rádo účastnilo. V rámci času a osobních investic však mohli zvolit pouze jednu celotýdenní akci, kterou je ve většině případů unijní kongres,“ zhodnotili.

Nabízely se tak dvě alternativy. Buďto se Camp EPIC uskuteční v komornějším pojetí než v minulém roce, nebo se celý projekt, jenž byl

programově téměř hotový, přesune na příští rok. A přesně k této druhé variantě se pořadatelé po několika modlitebních ztišeních přiklonili. „Vzhledem k množství mládežníků, kteří by se akce rádi účastnili, ale nemohou, jsme se rozhodli letošní Camp EPIC přesunout na léto 2024,“ uvedli a dále vysvětlili, proč by měla být situace napřesrok jiná: „Moravskoslezské sdružení CASD v příštím roce kongres mládeže připravovat neplánuje a my věříme, že budeme moci prožít Camp EPIC v mnohem větším počtu a ve skvělé partě.“

Schyluje se tedy k modelu, kdy se v MSS budou ob rok střídat kongres mládeže a misijněji zaměřený Camp EPIC, který svůj program staví na věnování se kamarádům z prostředí mimo církve, respektive z prostředí mimo křesťanskou komunitu. Organizátoři zrušené akce tomuto projektu do budoucna i dále velmi věří a přejí si, aby akce účastníky vedla k mottu: „Žij příběh, který stojí za to vyprávět.“

Bezpečnosť detí v Klube Pathfinder

Ján Šolc (Malý strom Yan), vedúci Klubu Pathfinder v SR

Počas víkendu uprostred apríla sa zišlo cez 60 vodcov a pracovníkov s deťmi a mládežou na Liptove, aby hľadali cesty na vytváranie bezpečného prostredia pre deti a mládež v Klube Pathfinder. Toto stretnutie sme nazvali Konferencia o šikane, násilí, hraniciach a bezpečnom prostredí.

Sprevádzali nás veľmi kvalitní a skúsení odborníci na dané témy – psychológovia a ďalší odborníci, ktorí sa prevencii a riešeniu bezpečnosti detí venujú dlhodobo nielen na lokálnej, ale tiež na národnej a medzinárodnej úrovni v partnerských organizáciách.

Psychologičky nám priblížili nielen problémy a nástrahy, ktorým musia čeliť deti a súčasní mladí ľudia hlavne na internete. Dostali sme mnoho odporúčení, ako s nimi riešiť prevenciu, a tiež, kde hľadať odbornú pomoc

(pri kyberšikane, sebapoškodzovaní, šikane, samovražedných úmysloch, vzťahových problémoch, pri strate blízkeho človeka a pri mnohých iných situáciách). Napríklad v on-line svete, blízkom mladým súčasníkom, môžu nájsť pomoc cez čít, videohovor, e-mail, alebo aj osobne v dostupných kluboch vo všetkých krajských mestách.

V súčasnosti je táto dostupná a bezplatná služba prvej psychologickéj pomoci deťom úžasnou pomocou nielen mladým a deťom, ale aj rodičom a pracovníkom s mládežou.

Veľkým prínosom bol aj náš skúsený odborník v oblasti psychológie

sexuality mladých Vlado Korpáš, ktorý sa venuje nielen odborným posudkom, ale aj priamej práci s mladými delikventmi v oblastiach, ktoré sme počas víkendu otvárali. Vlado má vodcovské skúšky v Klube Pathfinder, vďaka čomu nám zrozumiteľným a praktickým spôsobom odovzdal odborné informácie, ktoré budú pre nás istotne cenným základom pri prevencii a riešení ťažkých tráum.

Juraj Lizák, dlhoročný vedúci skautingu, bývalý riaditeľ skautingu a terajší riaditeľ Rady mládeže SR, nám spolu so svojou spolupracovníčkou Líviou priniesol cenné skúsenosti a rady pri hľadaní riešení v tejto oblasti a v aplikácii etického kódexu v našej službe. A keďže obaja slúžia v partnerskej organizácii s rovnakými hodnotami a zameraním, prakticky a interaktívne nám mohli ukázať spôsoby, ktorými sa dajú riešiť mnohé situácie. Tiež to, ako sa im dá predchádzať v oblasti hraníc bezpečnosti, ako zavádzať do praxe preventívne opatrenia, ako riešiť nerovné vzťahy, čomu sa vyvarovať, ako riešiť tresty, ponižovanie v našich táborech, na víkendovkách, výpravách alebo pri pravidelnej systematickej činnosti.

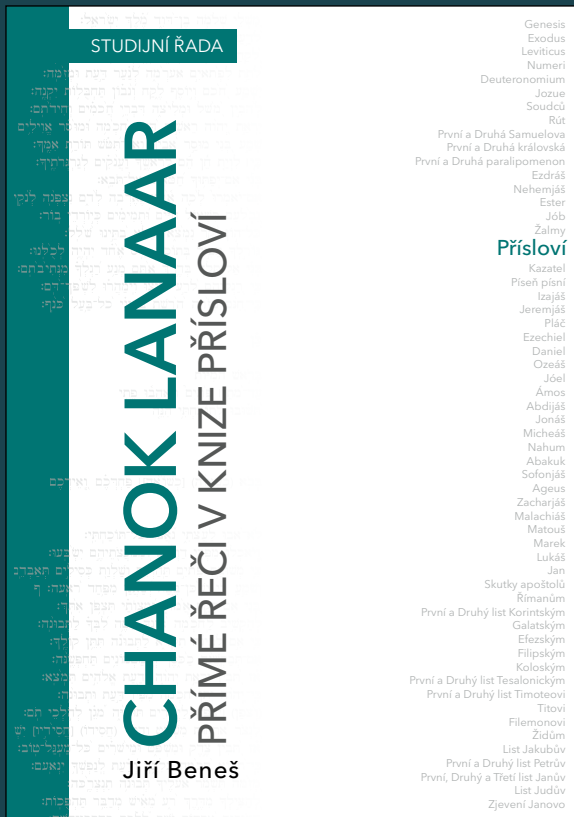
V dnešnej dobe je veľmi potrebné, aby sme si s pokorou priznali, že témy ako šikana, sexuálne obťažovanie, akékoľvek násilie a podobne sa týkajú aj našej služby v Klube Pathfinder. Sme veľmi vďační za cenné rady a hľadanie riešení nielen pri prevencii, ale aj pri vzniknutých traumách a poškodeniach nielen v budúcnosti, súčasnosti, ale aj v minulosti.

Túžime byť dôveryhodní, aj keď vieme, že môžeme len eliminovať mnohé zranenia na duši. Ale práve preto sa uskutočnila táto konferencia. Chceme sa učiť a posúvať dopredu, aby sme vytvárali otvorené a zároveň bezpečné prostredie a vzťahy pri sprevádzaní detí a mladých ľudí, ktorí sú nám zverení.

Ďakujeme za vašu dôveru a podporu.

V dnešnej dobe je potrebné si s pokorou priznať, že témy ako šikana, sexuálne obťažovanie, akékoľvek násilie a podobne sa týkajú aj našej služby v Klube Pathfinder.

Vydává nakladatelství
Advent-Orion ve spolupráci
s Adventistickým
teologickým institutem.

Jiří Beneš

CHANOK LANAAR

Tato studie obsahuje výklad přímých řečí knihy Přísloví, jež tvoří základní sdělení celé knihy. Vykládané texty jsou zpracovány synchronním způsobem a na základě hebrejského textu. Po charakteristice přímých řečí se studie zabývá hlavními postavami knihy Přísloví, rolí ústní tradice a funkcí přímých řečí.

Název monografie Chanok lanaar je hebrejskou podobou pokynu v Př 22,6: „Zasvěť chlapce na počátku jeho cesty“. Otcí, coby moudrému muži, je zde přikazováno, aby mladého člověka vychovával, zasvětil jej do pravidel, naučil jej podléhat rozkazům a žít v řádu.

Kniha vyplňuje určitou mezeru v kritické reflexi zvěsti knihy Přísloví v českém prostředí. Jedinečným způsobem ukazuje, jak text knihy Přísloví může přispět k hledání způsobu výchovy nové generace, tj. k otázkám předávání postojů, k formulování zásadních hodnot a identity nové generace. Přináší podněty pro formování osobní spirituality, k níž otec i matka inspirují syna nejen svými slovy, ale i prožitou zkušeností.

Vydává Advent-Orion, spol. s r. o., Roztocká 44/5, Praha 6 – Sedlec

16 × 24 cm / cca 560 stran / pevná vazba